

Bruksela, dnia 12 maja 2009 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 29/2009

Inicjatywy i raporty Komisji Europejskiej kwiecień 2009 (wybrane)

1. UE zacieśnia więzy ze swoimi sąsiadami i kontynuuje wspieranie ich reform

W swoich corocznych sprawozdaniach z postępów Komisja Europejska przedstawia bilans konkretnych osiągnięć reformatorskich w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa (EPS) w 2008 r., równocześnie wskazując te obszary, w których należy podjąć dalsze wysiłki. W dokumencie poświęconym realizacji EPS przedstawionym w dniu dzisiejszym Komisja zaprezentowała przegląd zmian, które dokonały się w 12 krajach objętych tą polityką. W dokumencie ukazano również wpływ kryzysu finansowego na te kraje oraz zaproponowano szereg sposobów, w jaki UE może przyczynić się do ich gospodarczego ożywienia. Mimo trudnych uwarunkowań w 2008 r. wynikających z problemów politycznych i gospodarczych oraz ogólnego wyhamowania impetu reform, w szczególności w dziedzinie systemu rządzenia, odnotowano szereg osiągnięć krajów partnerskich w kluczowych dziedzinach współpracy, takich jak dużo większe zbliżenie w kontaktach politycznych, intensyfikacja wymiany handlowej, pogłębiona współpraca w dziedzinie badań i innowacji, większa mobilność młodych osób itd. Doszło również do znaczącego zacieśnienia więzów między partnerami dzięki dwóm nowym ramowym porozumieniom regionalnym, stanowiącym uzupełnienie zróżnicowanych relacji dwustronnych: Unii dla Śródziemnomorza oraz partnerstwa wschodniego. Do dokumentu dołączono indywidualne sprawozdania krajowe dotyczące poszczególnych krajów wraz z planem działania w dziedzinie EPS¹ i sprawozdaniem sektorowym.

„Rok 2008 jasno wykazał strategiczne znaczenie europejskiej polityki sąsiedztwa. Kryzys gospodarczy i finansowy, gwałtowne konflikty w naszym sąsiedztwie oraz destabilizacja polityczna – wszystkie te czynniki mają wpływ na bezpieczeństwo i dobrobyt obywateli UE. Kluczowym celem UE pozostaje zatem udzielenie naszym sąsiadom wymiernego, ściśle ukierunkowanego i solidnego wsparcia, które przyniesie konkretne rezultaty w postaci wzrostu bezpieczeństwa i dobrobytu dla wszystkich stron” – powiedziała **Benita Ferrero-Waldner**, komisarz ds. stosunków zewnętrznych i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Mimo ogólnie trudnego klimatu (światowy kryzys gospodarczy i finansowy, konflikt między Rosją i Gruzją w sierpniu 2008 r., interwencja Izraela w Gazie w grudniu 2008 r./styczniu 2009

---

¹ Armenia, Azerbejdżan, Egipt, Gruzja, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Mołdawia, okupowane terytorium palestyńskie, Tunezja i Ukraina.

r.), kontakty UE z jej sąsiadami nasiliły się jeszcze w 2008 r. Partnerzy Europy poczynili postępy w reformie swoich gospodarek oraz tworzeniu większych możliwości dla swoich społeczeństw dzięki wysiłkom modernizacyjnym.

Benita Ferrero-Waldner dodała: „Mimo trudnej sytuacji międzynarodowej w 2008 r., EPS w dalszym ciągu przynosiła pozytywne rezultaty i została dodatkowo pogłębiona przez dwie nowe inicjatywy: Unię dla Śródziemnomorza i partnerstwo wschodnie. Nasi partnerzy poczynili znaczące postępy w kluczowych dziedzinach, takich jak handel, opodatkowanie i tworzenie lepszego otoczenia biznesowego, istnieją jednak dziedziny, w których konieczne są znacznie większe wysiłki, w szczególności w zakresie reform politycznych, właściwego systemu rządów i praw człowieka. EPS będzie zatem nadal wykorzystywana jako instrument UE służący pobudzaniu reform w naszym bezpośrednim sąsiedztwie”.

⇒ **Zacieśnienie współpracy politycznej**

- Armenia, Azerbejdżan, Gruzja, Mołdawia i Ukraina poparły większość oświadczeń złożonych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, o których poparcie zostały poproszone, przemawiając z UE jednym głosem na arenie międzynarodowej.
- Komisja Europejska współprzewodniczyła konferencji donatorów na rzecz Palestyńczyków (obiecując pomoc w kwocie 440 mln EUR w 2008 r.) oraz wspiera stabilizacją polityczną i pojednanie narodowe (reforma wyborcza) w Libanie.
- UE odegrała kluczową rolę w doprowadzeniu do zawieszenia broni w Gruzji podczas konfliktu zbrojnego z Rosją, wspierała integralność terytorialną Gruzji, wysłała szybko na miejsce unijnych obserwatorów, udzieliła bezzwłocznej pomocy humanitarnej dla osób, które musiały opuścić swoje domy oraz patronowała rozmowom prowadzonym w Genewie w celu rozwiązania konfliktu. KE współprzewodniczyła międzynarodowej konferencji donatorów na rzecz Gruzji oraz obiecała pomoc w kwocie do 500 mln EUR w latach 2008-2010.

⇒ **Przyspieszenie integracji gospodarczej i intensyfikacja wymiany handlowej**

- Ukraina wstąpiła do Międzynarodowej Organizacji Handlu i obecnie negocjuje z UE pogłębioną, kompleksową umowę o wolnym handlu w kontekście nowej umowy stowarzyszeniowej (pierwszej tego rodzaju umowy ze wschodnim sąsiadem).
- Zakończono analizy służące zbadaniu możliwości zawarcia w przyszłości pogłębionych, kompleksowych porozumień o wolnym handlu z Gruzją i Armenią.
- Zakończono negocjacje handlowe dotyczące produktów rolnych i produktów rybołówstwa prowadzone z Egiptem i Izraelem; podobne negocjacje prowadzone są obecnie z Marokiem i Tunezją. Wszczęto negocjacje z Egiptem, Marokiem i Tunezją w sprawie liberalizacji świadczenia usług i działalności gospodarczej.
- UE jest najważniejszym partnerem handlowych krajów EPS. W 2008 r. eksport do UE zwiększył się o wartość dwucyfrową w przypadku Egiptu, Jordanii, Libanu i Ukrainy.

⇒ **Ułatwienia wizowe i walka z nielegalną migracją**

- W dniu 1 stycznia 2008 r. weszły w życie umowy o ułatwieniach wizowych i readmisji z Ukrainą i Mołdawią.
- W październiku 2008 r. rozpoczęto dialog wizowy z Ukrainą w celu ustanowienia, w perspektywie długoterminowej, reżimu bezwizowego. Zintensyfikowano podobny dialog z Gruzją, w celu zawarcia umów o ułatwieniach wizowych i readmisji oraz uruchomienia partnerstwa na rzecz mobilności w celu stworzenia lepszych warunków legalnej migracji,

przy równoczesnym zwalczaniu migracji nielegalnej. W połowie 2008 r. zainicjowano realizację takiego partnerstwa z Mołdawią.

- Pogłębiono dialog polityczny i współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa z Marokiem, w zakresie dotyczącym zwalczania nielegalnej migracji.
- Tunezja udoskonaliła posiadane wyposażenie i infrastrukturę w celu lepszego kontrolowania granic oraz przyjęła nowe, biometryczne paszporty; mimo to liczba nielegalnych imigrantów z Maroka znacznie wzrosła w 2008 r.

⇒ **Współpraca w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości**

- Poprawiły się warunki szkolenia palestyńskich sędziów i prokuratorów dzięki ustanowieniu finansowanego ze środków WE Palestyńskiego Instytutu Kształcenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości. W Libanie przygotowywane są specjalistyczne szkolenia dla sędziów, adwokatów i urzędników sądowych.
- Komisja dostarczyła pojazdy palestyńskiej policji, co znacznie podniosło skuteczność tej ostatniej.
- Gruzja odnotowała znaczne postępy w walce z korupcją, poprawiła warunki pozbawienia wolności oraz walkę z torturami i niewłaściwym traktowaniem.
- Nowe przepisy przyjęte w Armenii w odniesieniu do uchodźców i azylu zmiernają do zbliżenia prawa do standardów unijnych i międzynarodowych.

⇒ **Współpraca w dziedzinie energetyki wkroczyła w nową fazę**

- Rozpoczęto negocjacje w sprawie przystąpienia Mołdawii i Ukrainy do Traktatu o Wspólnocie Energetycznej, z czym wiąże się między innymi zobowiązanie się obu państw do stopniowego osiągnięcia zgodności z unijnymi normami dotyczącymi wewnętrznego rynku energetycznego.
- Środki finansowe UE mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpiecznej energii jądrowej na Ukrainie, ponieważ finansują modernizację posowieckich reaktorów. KE nadal udziela Armenii wsparcia finansowego na rzecz zagwarantowania minimalnych standardów bezpieczeństwa w elektrowni jądrowej w Medzamorze.
- UE podpisała protokół ustaleń w sprawie współpracy energetycznej z Egiptem, będącym ważnym producentem energii. Azerbejdżan jest strategicznym partnerem UE jeżeli chodzi o kaspijskie złoża ropy naftowej i gazu, zarówno jako producent, jak i kraj tranzytowy.
- Izrael, Autonomia Palestyńska oraz Komisja Europejska powróciły do trójstronnego projektu współpracy w dziedzinie energetyki „Solar for Peace”, natomiast Autonomia Palestyńska opracowała plany elektrowni słonecznej w Jerychu.
- Na szczycie Unii dla Śródziemnomorza w dniu 13 lipca 2008 r. zatwierdzono „śródziemnomorski plan słoneczny”, jako jedną z priorytetowych inicjatyw Unii Śródziemnomorskiej: procesu barcelońskiego.

⇒ **Poprawa połączeń transportowych**

- Umowa o transporcie lotniczym z Marokiem obowiązująca od 2007 r. doprowadziła do zwiększenia ruchu powietrznego o 17% – stworzono 52 nowych połączeń, a na rynek weszło 12 nowych przewoźników powietrznych. Prowadzi to do obniżenia cen przelotów i przyczynia się do wzbogacenia oferty turystycznej, wspierając jednocześnie rozbudowę branży turystycznej i tworzenie miejsc pracy. Negocjacje w sprawie podobnego porozumienia wszczęto z Ukrainą, planuje się także rozpocząć je z Gruzją.

- Podpisano horyzontalne porozumienia o transporcie lotniczym z Armenią, Izraelem i Jordanią, rozpoczęto również negocjacje w sprawie euro-śródziemnomorskich porozumień lotniczych z dwoma ostatnimi krajami.
- Na południowym Kaukazie rozpoczął się remont linii kolejowej Erewań-Tbilisi (łączącej Armenię z Gruzją).
- Ze środków Sąsiedzkiego Funduszu Inwestycyjnego wspierane są takie projekty jak: linia tramwajowa w Rabacie oraz budowa dróg na obszarach wiejskich w Maroku, modernizacja lotniska w Kiszyniowie oraz remont dróg w Mołdawii.

⇒ **A ponadto...**

- WE wspiera finansowo organizacje pozarządowe i władze lokalne w Egipcie, Gruzji, Jordanii, okupowanym terytorium palestyńskim, Tunezji i na Ukrainie.
- Udzielana jest pomoc finansowa na rzecz reformy systemu edukacyjnego w Maroku, mającej na celu ograniczenia zjawiska analfabetyzmu (którym dotknięte jest 38% ludności, głównie kobiety).
- Nastąpiła dalsza poprawa sytuacji kobiet i ochrony ich praw w Jordanii, Tunezji i Egipcie.
- Wsparcie ze strony UE pozwoliło na wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w Maroku oraz jest kluczowym czynnikiem reformy sektora opieki zdrowotnej w Mołdawii.
- Udoskonalenie systemu dystrybucji wody w Jordanii finansowane przez UE umożliwić ma zaspokojenie potrzeb irackich uchodźców w regionie Zarqa.
- W 2008 r. uruchomiono wspólnotowy mechanizm ochrony ludności, aby pomóc Gruzji po wojnie z Rosją oraz pomóc Ukrainie i Mołdawii w zaradzeniu skutkom tragicznych powodzi.
- Niektóre kraje, w szczególności Izrael (jako członek stowarzyszony), a także Egipt, Jordania i Maroko wzięły z powodzeniem udział w pierwszych konkursach organizowanych w kontekście siódmego ramowego programu badań.
- Nastąpił znaczny wzrost liczby młodych osób z krajów EPS uczestniczących w akcjach wolontariackich w ramach unijnego programu „Młodzież w działaniu” (+87,5%), znacząco wzrosła również liczba młodych osób, w tym młodych pracowników, uczestniczących w wymianie (+23%).

Unia dla Śródziemnomorza, oparta na osiągnięciach procesu barcelońskiego, doprowadziła do ponownego ożywienia stosunków Europy z jej południowymi sąsiadami. Komisja Europejska zaproponowała również ambitne **partnerstwo wschodnie** z Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą, stanowiące szeroko zakrojony, ambitny program pogłębienia więzi łączących UE z tymi krajami. Zwiększyła się również pomoc UE dla partnerów w ramach EPS: w 2008 r. przydzielono na nią 1,71 mld EUR w porównaniu z 1,67 mld EUR w roku 2007 r.

⇒ **Dostępne dokumenty:**

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji europejskiej polityki sąsiedztwa w 2008 r. (Bruksela, 23 kwietnia 2009 r.) oraz indywidualne sprawozdania krajowe dotyczące Armenii, Azerbejdżanu, Egiptu, Gruzji, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Mołdawia, okupowanego terytorium palestyńskiego, Tunezji i Ukrainy, jak również sektorowe sprawozdanie z postępów dostępne są pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/world/enp/documents_en.htm

Blizsze informacje na temat EPS dostępne są pod następującym adresem:
http://ec.europa.eu/world/enp/index_en.htm

2. Płace dyrektorów: Komisja określa dalsze wytyczne dotyczące struktury i ustalania wynagrodzeń dyrektorów

W dniu 29 kwietnia br. Komisja Europejska przyjęła zalecenie uzupełniające poprzednie zalecenia 2004/913/WE i 2005/162/WE w sprawie systemu wynagrodzeń dyrektorów spółek notowanych na rynku regulowanym. Odpowiednia polityka wynagrodzeń powinna zapewnić wynagradzanie za wyniki i motywować dyrektorów do dbania o stabilność przedsiębiorstwa w średnim i długim okresie. Obowiązujące zalecenie w sprawie wynagrodzeń dyrektorów opiera się na idei wynagradzania za wyniki poprzez ujawnianie polityki wynagrodzeń. W nowym, ukierunkowanym na osiągnięcie tego celu zaleceniu przedstawiono dalsze wytyczne, określając najlepsze praktyki w zakresie opracowywania odpowiedniej polityki wynagrodzeń. W tym celu koncentruje się ono na pewnych aspektach struktury wynagrodzeń dyrektorów oraz procesie ustalania ich wynagrodzeń, w tym na nadzorze ze strony akcjonariuszy. Komisja przyjęła również zalecenie w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych.

Charlie McCreevy, komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług, stwierdził: „Systemy motywacyjne stosowane w stosunku do dyrektorów wykonawczych spółek notowanych na rynkach regulowanych zbyt często doprowadzały do nazbyt krótkowzrocznych działań w zakresie zarządzania oraz do wynagradzania za niepowodzenie. Obowiązujące przepisy wspólnotowe należy uzupełnić o dodatkowe wytyczne w pewnych kluczowych aspektach struktury wynagrodzeń dyrektorów. Wzmocniliśmy również procesy ustalania wynagrodzeń dyrektorów, w tym nadzór ze strony akcjonariuszy. Nasze przesłanie jest jasne: wynagrodzenia dyrektorów muszą być wyraźnie powiązane z wynikami i nie powinny wynagradzać za niepowodzenie.”

W kwestii struktury wynagrodzeń dyrektorów w nowym zaleceniu nawołuje się państwa członkowskie do:

- ustalenia limitu (nieprzekraczającego łącznego wynagrodzenia stałego dyrektorów z dwóch lat) wielkości odpraw (tzw. „złoty spadochron”) oraz zakazu wypłaty odprawy w przypadku niepowodzenia.
- ustanowienia wymogu wypracowania równowagi pomiędzy wynagrodzeniem stałym i zmiennym oraz powiązania wynagrodzenia zmiennego z określonymi z góry i wymiernymi kryteriami wynikowymi w celu wzmocnienia zależności między wynikami a płacą.
- promowania długoterminowej stabilności przedsiębiorstw dzięki równowadze pomiędzy kryteriami wynikowymi wynagrodzeń dyrektorów w długim i krótkim okresie, odroczeniu wypłaty wynagrodzenia zmiennego, minimalnemu (co najmniej trzyletniemu) okresowi nabywania uprawnień do akcji i opcji na akcje; utrzymanie części akcji do końca okresu zatrudnienia.
- umożliwienia przedsiębiorstwom odzyskiwania wynagrodzenia zmiennego na podstawie danych, które okazały się następnie wyraźnie nieprawdziwe („zwrot”).

W kwestii procesu ustalania wynagrodzeń dyrektorów w nowym zaleceniu nawołuje się państwa członkowskie do:

- rozszerzenia zakresu pewnych zawartych w obowiązującym zaleceniu wymogów dotyczących ujawniania informacji w celu poprawy nadzoru akcjonariuszy nad polityką wynagrodzeń;
- zapewnienia uczestnictwa w walnych zgromadzeniach akcjonariuszy, w szczególności inwestorów inwestycyjnych, i racjonalnego korzystania przez nich z prawa głosu w sprawie wynagrodzeń dyrektorów;
- zagwarantowania, że dyrektorzy niewykonawczy nie powinni otrzymywać opcji na akcje w ramach swojego wynagrodzenia, aby ograniczyć konflikty interesów;
- wzmocnienia roli i funkcjonowania komisji ds. wynagrodzeń za pomocą nowych zasad dotyczących: (i) składu komisji ds. wynagrodzeń; (ii) zobowiązania członków komisji ds. wynagrodzeń do uczestniczenia w walnych zgromadzeniach, na których omawiana jest polityka wynagrodzeń, w celu udzielania wyjaśnień akcjonariuszom; (iii) unikania konfliktów interesów związanych z konsultantami ds. wynagrodzeń.

Zalecenie odpowiednio uwzględnia wysiłki podjęte już przez kilka państw członkowskich w kontekście kryzysu finansowego i służy promowaniu tych rozwiązań poprzez określenie najlepszych praktyk zapewniając w ten sposób większą spójność w UE. Komisja będzie ściśle monitorować stosowanie zalecenia, a wnioski zostaną opublikowane w formie tabel wyników.

Po roku Komisja zbada obydwa zalecenia w świetle nabytego doświadczenia oraz wyników wyżej wspomnianego monitorowania i przedstawi sprawozdanie z oceny stosowania obydwu zaleceń przez państwa członkowskie.

3. Płace w sektorze usług finansowych: Komisja określa zasady dotyczące wynagrodzeń personelu podejmującego ryzyko w instytucjach finansowych

Komisja Europejska przyjęła zalecenie w sprawie wynagrodzeń w sektorze usług finansowych. Komisja zaleca, by państwa członkowskie zagwarantowały, że w odniesieniu do pracowników podejmujących ryzyko instytucje finansowe stosują politykę wynagrodzeń zgodną z zasadami racjonalnego i efektywnego zarządzania ryzykiem i promującą te zasady. W zaleceniu przedstawiono wytyczne dotyczące struktury płac, procesu opracowywania i realizacji polityki wynagrodzeń, a także roli organów nadzorczych w kontroli polityki wynagrodzeń w instytucjach finansowych. Komisja przyjęła również zalecenie w sprawie wynagrodzeń dyrektorów.

Charlie McCreevy, komisarz ds. rynku wewnętrznego, stwierdził: „W sektorze usług finansowych istniało dotychczas zbyt wiele niewłaściwych bodźców płacowych. To, że bodźce płacowe zachęcają do podejmowania nadmiernego ryzyka w nadziei na zysk w krótkim okresie, nie jest ani sensowne ani racjonalne. Na szczycie grupy G20 uzgodniono, że należy wdrożyć nowe, twarde zasady Forum Stabilności Finansowej dotyczące systemów wynagrodzeń. Drogę ku tym przemianom toruje Komisja. Bodźce płacowe muszą być związane z dochodowością całego przedsiębiorstwa w długim okresie. Oczywiście poziom wynagrodzenia powinien nadal zależeć od osiągniętych wyników. Jednak kryteria wynikowe powinny być skorygowane o ryzyko i powinny uwzględniać koszty kapitału i płynność. Za opracowanie i nadzorowanie realizacji polityki wynagrodzeń odpowiedzialność nadal powinna ponosić rada dyrektorów i nie należy przekazywać tych zadań kadrom wyższego szczebla. Wzmocnienie roli organów nadzorczych w kontroli praktyk płacowych jest również niezbędne do wspierania racjonalnych praktyk w tym zakresie w instytucjach finansowych.”

W zaleceniu nawołuje się państwa członkowskie do przyjęcia środków w czterech obszarach:

- **Struktura płac:** polityka wynagrodzeń w odniesieniu do pracowników podejmujących ryzyko powinna być zgodna z zasadami racjonalnego i efektywnego zarządzania ryzykiem i promować te zasady. W tym celu instytucje finansowe powinny wypracować odpowiednią równowagę pomiędzy wysokością wynagrodzenia zasadniczego a wysokością premii. Należy odroczyć wypłatę większości premii tak, aby uwzględnić ryzyko związane z wynikami stanowiącymi podstawę określenia wysokości tej premii na przestrzeni cyklu koniunkturalnego. Kryteria pomiaru wyników powinny dawać pierwszeństwo wynikom instytucji finansowych w dłuższym okresie oraz korygować wyniki stanowiące podstawę określenia zmiennej składowej wynagrodzenia o ryzyko, koszty kapitału i płynność. Instytucje finansowe powinny również mieć możliwość odzyskania już wypłaconych premii, w przypadku gdy dane okażą się wyraźnie nieprawdziwe.
- **Ład korporacyjny:** polityka wynagrodzeń powinna być wewnętrznie przejrzysta, jasna, odpowiednio udokumentowana i powinna zawierać środki pozwalające unikać konfliktu interesów. Rada dyrektorów powinna ponosić odpowiedzialność za nadzór nad stosowaniem polityki wynagrodzeń w całej instytucji finansowej, przy odpowiednim zaangażowaniu jednostek sprawujących kontrolę wewnętrzną oraz działów kadr lub ekspertów. Członkowie rady i inni pracownicy zaangażowani w opracowywanie i stosowanie polityki wynagrodzeń powinni być niezależni.
- **Ujawnianie informacji:** informacje na temat polityki wynagrodzeń powinny być odpowiednio ujawniane zainteresowanym podmiotom. Informacje te należy ujawniać w sposób jasny i zrozumiały, określając kluczowe elementy polityki wynagrodzeń, sposób jej opracowania i stosowania.
- **Nadzór:** organy nadzorcze powinny zagwarantować, że przy wykorzystaniu narzędzi kontroli nadzorczej, którymi dysponują dopilnowały, aby instytucje finansowe stosowały w możliwie największym stopniu zasady racjonalnej polityki wynagrodzeń i aby polityka ta była spójna z zasadami skutecznego zarządzania ryzykiem. W celu rozwiązania kwestii proporcjonalności, aby ocenić czy dana instytucja finansowa stosuje się do zasad racjonalnej polityki wynagrodzeń, organy nadzoru powinny wziąć pod uwagę charakter i skalę instytucji finansowej oraz poziom złożoności prowadzonej przez nią działalności.

Zalecenie odpowiednio uwzględnia wysiłki podjęte już przez kilka państw członkowskich i służy promowaniu tych rozwiązań poprzez określenie najlepszych praktyk zapewniając w ten sposób większą spójność w UE. Zalecenie obejmuje wszystkie sektory branży usług finansowych tak, aby uniknąć luk prawnych i zapobiec zakłóceniom konkurencji między różnymi sektorami i instytucjami finansowymi. Zasady mają zastosowanie do wszystkich kategorii personelu, których działalność zawodowa ma znaczny wpływ na profil ryzyka instytucji finansowej.

W następstwie zalecenia opracowane zostaną wnioski legislacyjne dotyczące objęcia systemów wynagrodzeń nadzorem ostrożnościowym. W czerwcu Komisja przedstawi wnioski w sprawie przeglądu dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych w celu dopilnowania, aby ryzyka właściwe dla bankowych portfeli handlowych, pozycji sekurytyzacyjnych i polityki wynagrodzeń miały odpowiednie pokrycie w kapitale regulacyjnym.

Po roku Komisja zbada obydwie zalecenia w świetle nabytego doświadczenia oraz wyniki wyżej wspomnianego monitorowania, a także przedstawi sprawozdanie z oceny stosowania przez państwa członkowskie obydwu zaleceń.

Pełny tekst zalecenia jest dostępny na stronie:

http://ec.europa.eu/internal_market/company/directors-remun/index_en.htm

4. Pomoc państwa: Komisja przyjmuje pakiet uproszczeń przyspieszających proces podejmowania decyzji

Komisja Europejska przyjęła pakiet uproszczeń w dziedzinie pomocy państwa obejmujący kodeks najlepszych praktyk i zawiadomienie w sprawie uproszczonej procedury. Celem tych dokumentów jest poprawa skuteczności, przejrzystości i przewidywalności procedur pomocy państwa na każdym etapie prowadzonego postępowania, a tym samym pogłębienie dobrowolnej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi. Zarówno kodeks, jak i zawiadomienie zachęcają państwa członkowskie do wzmożonych kontaktów jeszcze przed zgłoszeniem środków pomocy w celu wyeliminowania potencjalnych trudności na wczesnym etapie procesu, oraz przedstawiają szereg zmodernizowanych instrumentów planowania, które stosować można do złożonych przypadków jak i do prostych spraw. Przyjęcie pakietu jest ważnym elementem programu reform, którego realizację Komisja zapowiedziała w 2005 r. w swoim planie działania w zakresie pomocy państwa.

Komisarz ds. konkurencji **Neelie Kroes** stwierdziła: „Pakiet uproszczeń w dziedzinie pomocy państwa, umożliwiając przyspieszenie procesu podejmowania decyzji, zwłaszcza dzięki wcześniejszej i lepszej współpracy państw członkowskich z Komisją, przyniesie korzyści przedsiębiorcom. Przyjmując kodeks najlepszych praktyk i zawiadomienie w sprawie uproszczonej procedury, Komisja wywiązuje się ze swojego zobowiązania do zmodernizowania i uproszczenia procedur w zakresie pomocy państwa zgodnie z założeniami planu działania w zakresie pomocy państwa”.

Celem pakietu uproszczeń jest ułatwienie oraz przyspieszenie procesu rozpatrywania środków zgłaszanych w ramach różnego rodzaju procedur w dziedzinie pomocy państwa, tj. prostych spraw zgłaszanych Komisji, złożonych przypadków będących źródłem nowych problemów, skarg. Jest to zgodne z celem określonym w planie działania w zakresie pomocy państwa z 2005 r., w którym wezwano do wprowadzenia skuteczniejszych, prostszych i bardziej przewidywalnych procedur w tej dziedzinie. Pakiet uproszczeń był przedmiotem szerokich konsultacji z państwami członkowskimi i podmiotami zewnętrznymi, które w zasadzie przyjęły go pozytywnie.

Kodeks najlepszych praktyk szczegółowo określa, w jaki sposób w praktyce powinny przebiegać procedury w dziedzinie pomocy państwa, a w szczególności okres ich trwania, przejrzystość i przewidywalność. Kodeks zawiera pewną liczbę dobrowolnych uzgodnień między Komisją a państwami członkowskimi, które zapewnić mają lepsze ukierunkowanie procedur i większą ich przewidywalność na każdym etapie postępowania.

Kodeks stosowany będzie do wszystkich spraw nieobjętych ani przepisami ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych ani zawiadomieniem w sprawie uproszczonej procedury.

Kodeks najlepszych praktyk opiera się na wspólnym zobowiązaniu Komisji i państw członkowskich. Ze swojej strony Komisja, dążąc do zapewnienia lepszej jakości nadsyłanych zgłoszeń i kompletności umieszczanych w nich informacji, umożliwi bardziej regularne kontakty na etapie przed zgłoszeniem pomocy. Wspólnie uzgodniony harmonogram regulował będzie prowadzenie wyjątkowych spraw – nowych, złożonych lub pilnych. Komisja będzie się również starała grupować swoje wnioski o udzielenie informacji. Państwa członkowskie z kolei zachęcane są do szybszego odpowiadania na dotyczące sprawy wnioski Komisji i do dostarczania wszelkich niezbędnych informacji. W kodeksie proponuje się również

rygorystyczne wdrażanie istniejących środków proceduralnych w celu zachęcenia państw członkowskich do szybkiej reakcji i zachowania ciągłości procedur. Kodeks najlepszych praktyk ma na celu również usprawnienie procedur rozpatrywania skarg, w tym pod względem orientacyjnych terminów i jakości informacji przekazywanych skarżącym.

Celem uproszczonej procedury jest usprawnienie procesu rozpatrywania przez Komisję prostych spraw, takich jak środki mające wyraźny związek z istniejącymi instrumentami horyzontalnymi lub ustaloną praktyką decyzyjną Komisji. Komisja pragnie zagwarantować zatwierdzenie pomocy państwa w ciągu jednego miesiąca w przypadkach, gdy pomoc jest w sposób oczywisty zgodna z prawem, a państwa członkowskie przekazały w zgłoszeniu wszystkie wymagane informacje. W tym celu w zawiadomieniu zamieszczono również przykładową listę środków pomocy, które zasadniczo kwalifikują się do objęcia procedurą uproszczoną, w tym niektórych rodzajów pomocy dla MŚP, pomocy na ochronę środowiska, pomocy na działalność innowacyjną oraz pomocy na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw.

Nowa procedura powinna być nie tylko szybsza, ale też bardziej przejrzysta – krótki opis środków pomocy zgłaszanych przez państwa członkowskie w ramach procedury uproszczonej będzie zawczasu publikowany na stronach Komisji, dzięki czemu zainteresowane podmioty zyskają możliwość przekazywania swoich uwag na temat planowanej pomocy państwa.

Żaden z wymienionych instrumentów nie będzie stosowany do środków, jakie państwa członkowskie zgłaszają Komisji jako środki radzenia sobie z obecnym kryzysem finansowym i gospodarczym – w stosunku do takich środków wprowadzone zostały wewnętrzne procedury o charakterze doraźnym, pozwalające na rozpatrywanie ich w trybie pilnym.

Kodeks i zawiadomienie dostępne są w językach angielskim, francuskim i niemieckim na stronach internetowych Komisji:

http://ec.europa.eu/competition/state_aid/reform/reform.html

5. Budżet UE na 2010 r. ma służyć wyjściu z kryzysu

Komisja przyjęła 29 kwietnia br. wstępny projekt budżetu na 2010 r. w wysokości 139 mld EUR. Przyszłoroczne wydatki koncentrują się na wyjściu z kryzysu, a w projekcie budżetu największą część środków (45 %) przeznaczają się na pobudzenie wzrostu i zatrudnienia, co stanowi podwyżkę o 3,2 % w stosunku do 2009 r. i ma na celu wsparcie procesu odzyskiwania przez Unię konkurencyjności. Środki przeznaczone na najważniejsze programy w dziedzinie badań naukowych i energii zwiększą się o ponad 12 %, podobnie jak kwoty przeznaczone na politykę spójności - grupa UE-12 ma otrzymać 52 % środków z funduszu spójności i funduszy strukturalnych. Wszystkie pozycje w budżecie zostaną zwiększone, i jego łączna wartość wyniesie 138,6 mld EUR w zobowiązaniach (1,18 % DNB) i 122,3 mld EUR w płatnościach (1,04 % DNB)

Przedstawiając projekt budżetu **Siim Kallas**, wiceprzewodniczący Komisji ds. administracji, audytu i zwalczania nadużyć finansowych, odpowiedzialny także za programowanie finansowe i budżet, powiedział: „Ten budżet umożliwi działania pozwalające na uniknięcie jeszcze głębszej recesji. 6 mld EUR zostanie przeznaczony na badania naukowe i innowacje, a około 9 milionów obywateli otrzyma wsparcie z Europejskiego Funduszu Społecznego.” Wiceprzewodniczący dodał, że "na 2010 r. planuje się drugi etap udzielania wsparcia z budżetu

UE na rzecz planu wyjścia z kryzysu, w związku z czym całkowita wielkość dodatkowych środków przeznaczonych na zwalczanie kryzysu wyniesie ponad 6 mld EUR w latach 2008-2010 r.”

⇒ **62 mld EUR na zatrudnienie, infrastrukturę, konkurencyjność**

Głównym priorytetem UE będzie finansowanie projektów umożliwiających ochronę i tworzenie miejsc pracy, pomaganie przedsiębiorstwom i odbudowę konkurencyjności. Transeuropejskie sieci transportowe i energetyczne otrzymają o 12,7 % więcej środków w porównaniu do 2009 r. (1,08 mld EUR), a finansowanie programu Konkurencyjność i Innowacje zwiększy się o 3,3 % (0,5 mld EUR). Rok 2010 będzie Europejskim Rokiem Zwalczania Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego; budżet o wysokości prawie 20 mld EUR umożliwi realizację inicjatyw planowanych we wszystkich państwach członkowskich. W drugim roku swojego funkcjonowania flagowy projekt UE, system nawigacji satelitarnej Galileo, otrzyma dodatkowe 8 % finansowania (0,9 mld EUR).

⇒ **Większa część funduszy spójności ma być skierowana do państw grupy UE-12**

W ramach 62 mld EUR przeznaczonych na zatrudnienie i konkurencyjność, 49 mld EUR wykorzystanych zostanie na ochronę spójności w ramach UE-27. Nadal utrzymuje się tendencja, polegająca na zwiększaniu funduszy dostępnych dla państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r. i w 2007 r. (UE-12). Po raz pierwszy państwa UE-12 otrzymają największą część unijnych funduszy strukturalnych i funduszu spójności (52 %). Wsparcie dla rolnictwa w tych regionach także będzie się zwiększało, co rzeczywiście będzie miało wpływ na jego sytuację – UE-12 otrzyma teraz prawie 20 %, czyli 11 mld EUR wsparcia dla rolnictwa. Dzięki WPR, jednolitemu rynkowi i wyższym cenom rynkowym dochód rolników w UE-12 jest obecnie o 47 % wyższy niż przed przystąpieniem do UE. Na ochronę zasobów naturalnych w ramach UE-27 przeznaczono 59 mld EUR, a w ramach tej kwoty wydatki na ochronę środowiska i rozwój obszarów wiejskich zwiększą się o prawie 2,5 %, do około 15 mld EUR.

⇒ **Drugi etap finansowania europejskiego planu naprawy gospodarczej**

W kwietniu 2009 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja zgodziły się, że istnieje potrzeba przekazania dodatkowych 5 mld EUR na sfinansowanie ważnych europejskich projektów w dziedzinie energii i infrastruktury szerokopasmowej oraz w celu sprostania nowym wyzwaniom na obszarach wiejskich, związanych z przeglądem WPR. Po pierwszej transzy w wysokości 2,6 mld EUR w 2009 r., kolejne 2,4 mld EUR zostaną dodane do budżetu na 2010 r. Decyzja o tym, skąd zaczerpnąć fundusze, zapadnie później w ramach procedury budżetowej w 2010 r.

⇒ **8 miliardów EUR na pomoc zewnętrzną**

W 2010 r. UE będzie kontynuowała działania mające na celu pomoc biedniejszym krajom oraz utrzymanie silnej pozycji na arenie międzynarodowej, tak aby mogła sprostać globalnym wyzwaniom, takim jak zmiany klimatyczne, bezpieczeństwo żywnościowe i globalizacja. Pomoc UE na rzecz krajów rozwijających się przekazywana za pośrednictwem Instrumentu Współpracy w Zakresie Rozwoju oraz Współpracy Gospodarczej zwiększy się o 1,7 %, osiągając 2,4 mld EUR. Pomoc przedakcesyjna (IPA) zwiększy się o prawie 5 % do 1,6 mld EUR. Fundusze przeznaczone na unijną Wspólną Politykę Zagraniczną i Bezpieczeństwa (WPZB) zwiększą się o 16 % (do 282 mln EUR). Ostatnia transza pomocy w wysokości 1 mld

EUR, udzielanej w ramach Instrumentu Pomocy Żywnościowej, także zostanie sfinansowana w budżecie na 2010 r. (170 mln EUR).

⇒ **Bezpieczna UE dla wszystkich**

Zgodnie z unijną siedmioletnią perspektywą finansową najbardziej wzrosną wydatki budżetowe na projekty związane ze zwalczaniem przestępczości, terroryzmu, i zarządzanie przepływami migracyjnymi – w sumie o 13,5 %, do prawie 1 mld EUR. Wydatki administracyjne na wszystkie unijne instytucje zwiększą się w umiarkowanym stopniu o 2,1 %, a wydatki własne Komisji Europejskiej zwiększą się o mniej niż 1 % (0,9 %), do 3,6 mld EUR.

⇒ **Informacje dodatkowe**

Budżet zawiera prognozy dotyczące zarówno *zobowiązań* (zobowiązań prawnych do udostępnienia finansowania pod warunkiem spełnienia określonych warunków) i *płatności* (rzeczywistych transferów pieniężnych i przelewów bankowych na rzecz beneficjentów). Budżet UE zostanie ostatecznie zatwierdzony w trakcie posiedzenia plenarnego Parlamentu Europejskiego w grudniu.

6. Komisarz Hübner składa gratulacje przedstawicielom województwa wielkopolskiego, pierwszego regionu UE, który przyłączył się do inicjatywy JESSICA w zakresie wsparcia na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich.

Danuta Hübner, komisarz odpowiedzialna za politykę regionalną, wygłosi na jutrzejszej konferencji w Poznaniu przemówienie, w którym przedstawi możliwości stwarzane przez członkostwo w UE. Podczas konferencji zorganizowanej przez województwo wielkopolskie zatytułowanej „5 lat z Europą” Komisarz Hübner weźmie udział w ceremonii podpisania umowy pomiędzy województwem wielkopolskim i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącej uczestnictwa w inicjatywie JESSICA (wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich), która umożliwi miastom pozyskanie innowacyjnych inwestycji łączących granty oraz pożyczki z funduszy europejskich.

Przed wizytą komisarz powiedziała: „W obecnych czasach spowolnienia wzrostu gospodarczego miasta są silnym motorem gospodarczym. Bardzo się więc cieszę, że województwo wielkopolskie jako pierwszy region europejski postanowiło skorzystać z nowego instrumentu unijnego na rzecz rewitalizacji obszarów miejskich. Polityka spójności jest skutecznym narzędziem stabilizacji, stanowiąc bezpieczne źródło finansowania. Inwestycje na rzecz rewitalizacji obszarów miejskich napędzają popyt i dają impuls do tworzenia nowych miejsc pracy.”

⇒ **JESSICA: alternatywne źródło finansowania rozwoju obszarów miejskich**

Komisarz Hübner, wraz z sekretarzem stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Hanną Jahns i marszałkiem województwa wielkopolskiego Markiem Woźniakiem, weźmie udział w ceremonii podpisania umowy ustanawiającej Fundusz Powierniczy JESSICA między województwem wielkopolskim i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI).

JESSICA jest wspólną inicjatywą Komisji, EBI oraz Banku Rozwoju Rady Europy powstałą w 2006 r. Dzięki niej państwa członkowskie i regiony mogą wykorzystać część funduszy

strukturalnych jako fundusze odnawialne, a nie wyłącznie jako jednorazowy grant. Oznacza to, że zasoby finansowe mogą być wielokrotnie wykorzystywane w celu wsparcia i przyspieszenia inwestycji na obszarach miejskich. Inwestycje w formie udziału w kapitale, pożyczek lub gwarancji zasilać mają konkretne projekty poprzez fundusze rozwoju obszarów miejskich lub, w razie konieczności, poprzez fundusze powiernicze.

Piętnaście państw członkowskich zgłosiło już zainteresowanie inicjatywą JESSICA: Belgia, Bułgaria, Cypr, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Luksemburg, Niemcy, Polska, Portugalia, Szwecja, Wielka Brytania oraz Włochy. W chwili obecnej przygotowuje się szczegółowe analizy, finansowane ze wspólnych środków EBI oraz Komisji, w celu opracowania warunków przystępowania do inicjatywy.

⇒ **5 lat z Europą**

Komisarz Hübner wygłosiła w Poznaniu przemówienie skierowane do publiczności złożonej z posłów do Parlamentu Europejskiego, polityków lokalnych, prezydentów i burmistrzów oraz środowiska akademickiego. Głównym wątkiem przemówienia było rozszerzenie postrzegane jako wielki sukces polityczny i gospodarczy UE oraz jej mieszkańców, z którego skorzystało każde z 27 państw członkowskich. Statystyki ekonomiczne mówią same za siebie: przez ostatnie pięć lat PKB nowych państw członkowskich rosło w tempie 5,5% PKB, w porównaniu do 3,5% w okresie poprzednich pięciu lat. W wyniku rozszerzenia wspólny rynek objął 500 mln konsumentów i jest dziś największym blokiem handlowym świata.

⇒ **Program dla województwa wielkopolskiego na lata 2007-2013**

Przy okazji konferencji komisarz Hübner spotkała się z marszałkiem i innymi przedstawicielami regionu. Rozmowy będą dotyczyły sposobów na maksymalne wykorzystanie funduszy strukturalnych i spójności. Województwo wielkopolskie otrzyma **1,27 mld euro** w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na inwestycje w zakresie rozwoju konkurencyjności biznesu, rewitalizacji obszarów miejskich, rozbudowy infrastruktury transportowej, ochrony środowiska oraz pobudzania innowacji i stosowania technologii informacyjnych. Dzięki środkom europejskiego planu naprawy gospodarczej Wielkopolska otrzymała niedawno dodatkową zaliczkę na rok 2009 w wysokości 25,4 mln euro w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz 12,1 mln euro z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), oprócz 131 mln euro już otrzymanych od 2007 r. Zaliczki te mają przyspieszyć realizację na terenie Wielkopolski programów finansowanych przez UE.

⇒ **Informacje dodatkowe**

Polska jest największym beneficjentem inwestycji UE w ramach polityki spójności na lata 2007-2013. Otrzyma łącznie 67,3 mld euro.

W latach 2007-2013 województwo wielkopolskie otrzyma:

- 1,27 mld euro z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR);
- 605 mln euro z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).

Skorzysta również z corocznej dotacji w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). W 2008 r. kwota ta wyniosła 245 mln euro. Bliższe informacje na temat polityki spójności w Polsce dostępne są na stronach internetowych:

http://ec.europa.eu/regional_policy/atlas2007/poland/

<http://www.fundusze-strukturalne.gov.pl/>

7. Nowa era w unijnej polityce dotyczącej młodzieży

Komisja przyjęła 27 kwietnia br. nową strategię UE dotyczącą młodzieży na nadchodzącą dekadę. Nowa strategia zatytułowana „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej” uwzględnia fakt, że młodzi ludzie, szczególnie w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego, są jedną z najbardziej zagrożonych grup społecznych oraz, że stanowią oni cenną część naszego starzejącego się społeczeństwa. Nowa strategia ma charakter międzysektorowy i proponuje zarówno krótko- jak i długoterminowe działania powiązane z tymi kluczowymi obszarami polityki, które są istotne dla europejskiej młodzieży. Obejmują one w szczególności dziedziny edukacji, zatrudnienia, kreatywności i przedsiębiorczości młodych, a także włączenia społecznego, zdrowia i sportu, uczestnictwa młodzieży w społeczeństwie obywatelskim i wolontariatu. Nowa strategia podkreśla także znaczenie pracy z młodzieżą oraz określa zwiększone środki, które mają służyć lepszemu wprowadzaniu w życie polityki dotyczącej młodzieży na poziomie UE.

Młode pokolenie jest częścią zmniejszających się zasobów: stanowi ono dziś 20% populacji, a zgodnie z przewidywaniami proporcja ta ma w 2050 r. wynieść 15%. Należy ono także do zasobów wyjątkowo cennych, a obecny kryzys gospodarczy i finansowy w szczególności sposób podkreśla potrzebę dbania o młody kapitał ludzki. Choć we współczesnej UE przed młodymi ludźmi otwierają się coraz szersze możliwości, stają oni także przed trudnymi wyzwaniami, w wyniku których wielu z nich porzuca szkołę lub pracę lub też zagrożonych jest biedą i wykluczeniem społecznym.

Z przeprowadzonych ankiet wynika, że wśród kwestii wzbudzających wśród młodzieży największe obawy znajdują się dziś zagadnienia edukacji, zatrudnienia, włączenia społecznego i zdrowia. Europejska młodzież musi zostać przygotowana do wykorzystywania istniejących możliwości, takich jak uczestnictwo w życiu społecznym i politycznym, wolontariat, kreatywność, przedsiębiorczość, sport i zaangażowanie w sprawy światowe. Aby stawić czoła wyzwaniom i zwiększyć stojące przed młodymi ludźmi możliwości Komisja proponuje odnowioną, szeroko zakrojoną strategię unijną na rzecz młodzieży.

Cele strategii „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej”, będącej kontynuacją przedstawionej przez Komisję Europejską w 2008 r. odnowionej agendy społecznej, są następujące:

- otwieranie przed młodzieżą większych możliwości w obszarach edukacji i zatrudnienia,
- poprawa dostępu i pełnego uczestnictwa wszystkich młodych ludzi w życiu społecznym, oraz
- pogłębianie solidarności między młodzieżą a resztą społeczeństwa.

Strategia podkreśla znaczenie pracy z młodzieżą dla przeciwdziałania bezrobociu, niepowodzeniom szkolnym, wyłączeniu społecznemu, a także dla poprawy umiejętności i organizacji czasu wolnego.

W nowej strategii, zawierającej skrótowy opis działań, które mają być realizowane przez Komisję i państwa członkowskie, Komisja proponuje przyjęcie podejścia międzysektorowego w pracy nad wszystkimi kwestiami związanymi z młodzieżą. W tej perspektywie stanowi ona część skoordynowanych działań UE podjętych w odpowiedzi na obecny kryzys.

Strategia proponuje lepszą, bardziej elastyczną i uproszczoną metodę koordynacji polityki dotyczącej młodzieży w państwach członkowskich, której związek ze strategią lizbońską na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zostaje wzmocniony.

Odnosząc się do nowej strategii UE dotyczącej młodzieży, **Ján Figel**, europejski komisarz ds. kształcenia, szkolenia, kultury i młodzieży, powiedział: „Młodzież to nasze dzisiaj i nasze jutro. Musimy wspólnie podjąć wysiłek otworzenia przed młodymi obywatelami tak wielu dróg jak to możliwe, szczególnie w obliczu obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego. Zasadnicze znaczenie ma przygotowanie młodzieży do podejmowania tych licznych wyzwań, które staną przed nią w dzisiejszym zglobalizowanym świecie. Nasza nowa strategia pojawiła się w odpowiednim momencie, gdyż odpowiada na te wyzwania i stanowi początek nowej epoki w rozwijaniu unijnej polityki dotyczącej młodzieży”.

Przyjęcie przez Komisję nowej strategii dotyczącej młodzieży poprzedziły szerokie konsultacje prowadzone w 2008 r. z udziałem krajowych władz, Europejskiego Forum Młodzieży, organizacji młodzieżowych i innych zainteresowanych stron. Za pośrednictwem internetu przeprowadzono konsultacje z młodymi ludźmi, którzy teraz, w nowej fazie nieustającego dialogu między UE i młodzieżą, poproszeni zostaną o opinie na temat propozycji Komisji.

Dziś także opublikowany zostanie pierwsze opracowane przez Komisję „Sprawozdanie UE na temat młodzieży”, zawierające szczegółowe dane oraz analizy zgromadzone przez EUROSTAT. Sprawozdania te będą publikowane co trzy lata, przyczyniając się do budowy lepszej bazy wiedzy o młodzieży.

⇒ **Więcej informacji na temat polityki UE dotyczącej młodzieży znajduje się na stronach:**

Strona Komisji Europejskiej poświęcona młodzieży:

http://ec.europa.eu/youth/index_en.htm

Europejski Portal Młodzieżowy:

<http://europa.eu/youth/index.cfm>

Sprawozdanie UE na temat młodzieży:

http://ec.europa.eu/youth/index_en.htm

8. Raport Fabrizia Barki: Komisarz Danuta Hübner oraz Fabrizio Barca przedstawiają propozycje reform w zakresie unijnej polityki spójności

Danuta Hübner, europejska komisarz ds. polityki regionalnej, oraz **Fabrizio Barca**, dyrektor generalny we włoskim Ministerstwie Gospodarki i Finansów, przedstawią dziś ustalenia zawarte w opracowaniu „Raport Barki – program reform w zakresie polityki spójności”. W przygotowanym na zlecenie pani komisarz raporcie przedstawiono przesłanki, na których opiera się europejska polityka spójności, oraz zalecenia dotyczące kompleksowej reformy w oparciu o 10 „filarów”. Propozycje dr Barki zostały opracowane całkowicie niezależnie od Komisji, przy udziale ekspertów ze środowiska akademickiego oraz urzędników państw członkowskich, po odbyciu szeregu spotkań w 2008 roku. Raport jest częścią procesu szczegółowych rozważań na temat polityki po roku 2013, który to rozpoczął się w 2007 r. wraz z przygotowaniem Czwartego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej i społecznej.

Komisarz **Hübner** powiedziała: „Raport Barki potwierdza, że polityka spójności jest centralnym filarem procesu integracji europejskiej. Uznano w nim, że wszystkie regiony powinny mieć możliwość wykorzystania swojego potencjału w zakresie rozwoju gospodarczego oraz że wszyscy obywatele, bez względu na miejsce zamieszkania, powinni czerpać korzyści płynące z tej polityki. Raport potwierdza, że wprowadzone w ostatnich latach

reformy są właściwe. Wyznacza on także nowe drogi, które poszerzą nasze perspektywy odnowy polityki spójności.”

Fabrizio Barca podkreślił: „Przeprowadzona w tym raporcie analiza faktów i teorii wykazuje, że Unia potrzebuje polityki w zakresie spójności gospodarczej i społecznej, dopasowanej do specyficznych potrzeb bardzo zróżnicowanych obszarów. Polityka taka powinna przyczynić się do zwiększenia możliwości i sprostania wyzwaniom, jakie stoją przed obywatelami UE w związku z powstawaniem jednolitego rynku. Zreformowana polityka spójności może spełnić te oczekiwania dzięki zastosowaniu nowoczesnych metod, dużemu naciskowi na wyniki oraz nowoczesnemu wieloszczeblowemu zarządzaniu.

Zawarte w raporcie zalecenia dotyczące reform oparte są na dziesięciu „filarach”:

⇒ **1: Koncentracja na głównych priorytetach**

Dr Barca twierdzi, że UE powinna przeznaczyć około 65 % funduszy na 3-4 główne priorytety, przy czym ich podział różniłby się pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi i regionami zgodnie z potrzebami i strategiami. Kryteria przydzielania środków pozostałyby niezmiennie (tj. w oparciu o PKB na mieszkańca). Jeden lub dwa główne priorytety powinny dotyczyć włączenia społecznego, aby umożliwić opracowanie agendy społecznej dostosowanej do poszczególnych obszarów.

• **2: Nowe ramy strategiczne**

Należy wzmocnić dialog pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi (lub, w niektórych przypadkach, regionami) dotyczący strategii oraz oprzeć go na *Europejskich strategicznych ramach rozwoju*, określając wyraźnie zasady, wskaźniki i poziomy docelowe, służące ocenie rezultatów.

⇒

⇒ **3: Nowe stosunki umowne, wdrażanie i sprawozdawczość**

Komisja i państwa członkowskie powinny opracować nowy typ stosunków umownych (Krajowa umowa dotycząca strategicznego rozwoju), koncentrujący się na skuteczności i zobowiązaniach możliwych do zweryfikowania.

⇒ **4: Wzmocnienie zarządzania w zakresie głównych priorytetów**

Komisja powinna ustalić zestaw kryteriów, jakimi powinny się kierować instytucje krajowe przy przydzielaniu środków na poszczególne priorytety, oraz oceniać postępy w osiąganiu celów.

⇒ **5: Promowanie innowacyjnego i elastycznego wydatkowania środków zgodnie z zasadą „dodatkowości”**

Komisja powinna umocnić zasadę „dodatkowości” (gwarantującą, że państwa członkowskie nie zastępują środków państwowych środkami unijnymi), łącząc ją bezpośrednio z paktem na rzecz stabilności i wzrostu. Do zapewnienia innowacyjności i wartości dodanej zastosowanych środków potrzebne są zobowiązania umowne.

⇒ **6: Promowanie eksperymentowania i mobilizowanie lokalnych podmiotów**

Komisja i państwa członkowskie powinny wspierać eksperymentowanie i dążenie do osiągnięcia zdrowej równowagi pomiędzy zachęcaniem lokalnych podmiotów do zaangażowania się a wykorzystywaniem polityki przez różne grupy interesów.

⇒ **7: Wspieranie procesu uczenia się: krok w stronę przyszłej oceny wpływu**

Ulepszenie opracowywania i wdrażania metod szacowania rezultatów, jakie by osiągnięto, gdyby nie podjęto interwencji, pozwoliłoby lepiej zrozumieć, jakie działania są skuteczne w jakich sytuacjach, i oddziaływałyby dyscyplinująco na planowanie działań.

⇒ **8: Wzmocnienie roli Komisji jako centrum kompetencji**

Poszerzenie wiedzy specjalistycznej w Komisji przy lepszej koordynacji pomiędzy dyrekcjami generalnymi, tak by odpowiadało to większej roli i uprawnieniom Komisji w ramach polityki spójności. Oznaczałoby to znaczne inwestycje w zakresie zasobów ludzkich i zmian organizacyjnych.

⇒ **9: Kwestie dotyczące zarządzania finansowego i kontroli**

Osiągnięcie większej wydajności w zarządzaniu funduszami strukturalnymi poprzez realizację programu ciągłego upraszczania i rozważenie innych sposobów redukcji kosztów i obciążeń dla Komisji, państw członkowskich i beneficjentów.

⇒ **10: Wzmocnienie systemu kontroli i równowagi na najwyższym szczeblu politycznym**

Stworzenie lepszego systemu kontroli i równowagi pomiędzy Komisją, Parlamentem Europejskim i Radą poprzez stworzenie oficjalnej Rady Polityki Spójności. Zachęcanie do ciągłej debaty na temat treści, rezultatów i oddziaływania polityki spójności.

Pełny raport oraz wszystkie dokumenty z nim związane znajdują się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/regional_policy/policy/future/barca_pl.htm

9. Znaczne obniżenie opłat roamingowych za wiadomości tekstowe, połączenia i transmisję danych od 1 lipca

Wiadomość tekstowa wysłana z zagranicy na obszarze UE będzie od 1 lipca kosztować nie więcej niż 0,11 EUR zamiast – jak obecnie – 0,28 EUR. Oznacza to koniec czasów, w której konsumenci musieli spodziewać się „szokujących faktur” za pobranie z sieci zdjęcia lub filmu za pomocą telefonu komórkowego, korzystając z roamingu na terenie UE. Podczas dzisiejszej sesji plenarnej Parlament Europejski znaczną większością głosów przyjął nowe unijne przepisy dotyczące SMS-ów i transmisji danych w roamingu, zaproponowane przez Komisję Europejską we wrześniu 2008 r.. Parlament przegłosował również dalsze obniżki cen połączeń telefonii komórkowej w roamingu w innym państwie członkowskim UE. Obecny pułap cen za połączenie telefonii komórkowej wykonane zagranicą będzie stopniowo spadać z 0,46 EUR do 0,35 EUR za minutę do lipca 2011 r., a ceny za otrzymanie połączenia w roamingu międzynarodowym obniżą się z obecnego poziomu 0,22 EUR do 0,11 EUR. Operatorzy telefonii komórkowej będą również zobowiązani do naliczania sekundowego opłat roamingowych najpóźniej od 31 sekundy rozmowy, co ukróci obecną praktykę, z powodu której konsumenci ponoszą opłaty zawyżone nawet o 24%. Ponieważ Rada UE w składzie ministrów właściwych do spraw telekomunikacji wyraziła już poparcie dla tych nowych przepisów regulujących opłaty roamingowe, dzisiejsze głosowanie otwiera drogę do wejścia w życie nowych przepisów w samą porę przed rozpoczęciem letnich wakacji. Oczekuje się, że konsumenci w Europie zaoszczędzą do 60% opłat za korzystanie z telefonu komórkowego w innym państwie UE.

„Z zadowoleniem przyjmuję dzisiejsze jednoznaczne poparcie Parlamentu Europejskiego dla wniosku Komisji w sprawie utworzenia jednolitego rynku telekomunikacyjnego dla wszystkich Europejczyków, niezależnie od tego czy przekraczają granice w celach turystycznych czy

służbowo” – powiedział przewodniczący Komisji Europejskiej **José Manuel Barroso**. „Po dzisiejszym głosowaniu Europa jest teraz bez wątpienia najatrakcyjniejszym kontynentem na świecie dla użytkowników telefonów komórkowych. Oczekuję, że przełoży się to bardzo szybko na jeszcze intensywniejszy rozwój usług ruchomej transmisji danych w UE”.

„Dzisiejsze głosowanie oznacza ostateczny koniec zawyżania opłat roamingowych w Europie” – stwierdziła komisarz UE ds. telekomunikacji **Viviane Reding**. „Dzięki silnemu poparciu ze strony Parlamentu Europejskiego i Rady nowe zasady roamingowe zostały przyjęte w rekordowym czasie zaledwie 7 miesięcy. W samą porę, czyli wraz z rozpoczęciem letnich wakacji, Europejczycy będą mogli odczuć na podstawie swoich rachunków telefonicznych, co oznacza jednolity rynek bez granic”.

„W okresie pogorszenia koniunktury gospodarczej zwiększenie siły nabywczej konsumentów jest mocnym narzędziem poprawy tej koniunktury”, powiedziała komisarz UE ds. ochrony konsumentów **Meglana Kunewa**. „Dlatego dzisiejsze głosowanie wzmocni pozycję konsumentów i będzie dalej stymulować rozwój telefonii komórkowej w Europie”.

Nowe unijne zasady roamingowe zatwierdzone dzisiaj przez Parlament pozwolą:

- **ustalić górny pułap opłat** naliczanych abonentom **za wysyłanie wiadomości tekstowych z zagranicy na poziomie 0,11 EUR** (bez VAT-u), w porównaniu z obecną średnią 0,28 EUR (przy czym na przykład w Holandii i Portugalii cena takiej wiadomości przekracza 0,35 EUR);
- znacząco obniżyć **opłaty za transmisję danych** (koszty przeglądania internetu lub pobierania filmów za pomocą telefonu komórkowego podczas przebywania zagranicą), poprzez wprowadzenie **pułapu opłaty hurtowej na poziomie 1 EUR za megabajt pobieranych danych**, w porównaniu z obecną średnią ceną hurtową na poziomie 1,68 EUR za megabajt, a niekiedy dużo wyższą (nawet 6,82 EUR w Irlandii, 5,30 EUR w Grecji czy 5,10 EUR w Estonii). Maksymalna opłata hurtowa spadnie do 0,80 EUR w 2010 r., a następnie do 0,50 EUR w 2011 r.;
- **chronić konsumentów przed „szokującymi fakturami”**, umożliwiając im ustawienie **mechanizmu odcinającego w momencie, gdy faktura osiągnie kwotę 50 EUR**, chyba że konsument wybierze wyższą kwotę maksymalną. Operatorzy będą zobowiązani do wprowadzenia tych środków zapewniających przejrzystość do 2010 r. Niedawno konsument z Niemiec, który przebywając we Francji, pobrał za pomocą telefonu komórkowego program telewizyjny, otrzymał fakturę na kwotę 46 000 EUR;
- **jeszcze bardziej obniżyć pułapy opłat za połączenia telefonii komórkowej w roamingu**. Obecne pułapy na poziomie 0,46 EUR za połączenia wykonywane z zagranicy i 0,22 EUR za połączenia otrzymywane zagranicą, zostaną obniżone odpowiednio do 0,43 EUR i 0,19 EUR od 1 lipca 2009 r., a następnie odpowiednio do 0,39 EUR i 0,15 EUR od 1 lipca 2010 r., po czym do 0,35 EUR i 0,11 EUR od 1 lipca 2011 r. (są to ceny za minutę, bez VAT-u);
- **wprowadzić zasadę naliczania sekundowego opłat** po pierwszych 30 sekundach połączenia wykonywanego zagranicą i od pierwszej sekundy połączenia otrzymywanego zagranicą. Obecnie konsumenci płacą około 20% więcej niż wynika z rzeczywistego czasu połączenia wykonywanego lub otrzymywanego zagranicą.

Po głosowaniu w Parlamencie w dniu 22 kwietnia br. nowe rozporządzenie UE w sprawie roamingu będzie bezpośrednio obowiązywać we wszystkich 27 państwach członkowskich od 1 lipca 2009 r.

Nowe przepisy w sprawie roamingu, będące kontynuacją pierwszego rozporządzenia UE w sprawie roamingu przyjętego w 2007 r., będą obowiązywać do lata 2012 r. Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o ponowne przedstawienie sprawozdania w sprawie funkcjonowania nowych przepisów do lata 2010 r. Komisja mogłaby następnie w razie potrzeby zaproponować nowe przepisy do końca czerwca 2011 r. „Rozwój rynku usług roamingowych będzie ściśle monitorowany przez UE przez kolejne trzy lata” – powiedziała komisarz **Reding**. „Mam wielką nadzieję, że branża telefonii komórkowej zrozumie to przesłanie. Piłka jest obecnie na ich połowie. Teraz to oni muszą podjąć działania, jeśli chcą pokazać, że na rynku usług roamingowych może istnieć zdrowa konkurencja. Najlepszym tego dowodem byłoby szybkie pojawienie się w ich ofercie atrakcyjnych pakietów roamingowych dotyczących usług połączeń głosowych i transmisji danych”.

⇒ **Kontekst**

Od objęcia urzędu przez obecną Komisję Europejską wykorzystanie telefonii komórkowej w UE, mierzone liczbą abonamentów, wzrosło z 84,6% do 119% ludności. Rynek telekomunikacyjny UE liczy 500 milionów potencjalnych użytkowników telefonii stacjonarnej i komórkowej, szerokopasmowego internetu i usług ruchomej transmisji danych. Aby rozwiązać strukturalne problemy w zakresie konkurencji i spójności przepisów dotyczących tego rynku oraz stymulować nowe inwestycje, Parlament Europejski na posiedzeniu plenarnym w maju ma głosować w sprawie poważnej reformy unijnych przepisów telekomunikacyjnych, zainicjowanej przez Komisję w listopadzie 2007 r. Nowe przepisy obejmują powołanie do stycznia 2010 r. nowego europejskiego urzędu regulacji telekomunikacji, tj. Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej „BEREC” (ang. Body of European Regulators for Electronic Communications).

Przegląd bieżących opłat roamingowych w poszczególnych krajach UE można znaleźć na **unijnej stronie internetowej poświęconej roamingowi**:

http://ec.europa.eu/information_society/activities/roaming/index_en.htm

10. Rybołówstwo: otwarta debata nad przyszłością europejskiej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb)

Komisja Europejska przyjęła w kwietniu br. zieloną księgę poświęconą przyszłości wspólnej polityki rybołówstwa UE. Dokument analizuje słabości obecnej polityki w tej dziedzinie, a kwestię ich rozwiązania poddaje pod rozwagę szerokiej opinii publicznej. Rybacy i inne strony zainteresowane przyszłością branży, a także kręgi naukowe, społeczeństwo obywatelskie oraz zainteresowani obywatele, zostali tym samym zaproszeni do zabrania głosu w debacie nad przyszłym kształtem rybołówstwa europejskiego – mają na to czas do 31 grudnia 2009 r. Otwarcie konsultacji otwiera pierwszy etap procesu zmierzającego do gruntownej reformy wspólnej polityki rybołówstwa.

Komisarz ds. gospodarki morskiej i rybołówstwa **Joe Borg** powiedział: „Zadajemy pytania, które sięgają fundamentalnych założeń obecnej polityki, nie uznając żadnych dotychczasowych pewników za niepodważalne. Nie chodzi nam o jeszcze jedną zwykłą reformę. Nadszedł czas, by zaprojektować nowoczesny, prosty i zrównoważony system zarządzania zasobami rybnymi w UE, który zostanie odziedziczony przez kolejne pokolenia XXI wieku.”

Przyjęta zielona księga ma dwa cele: ugruntowanie w powszechnej świadomości wyzwań, jakie stanęły przed całym sektorem w ostatnich latach; a także wywołanie publicznej reakcji, która może przynieść nową, innowacyjną, a zarazem bardziej kompromisową koncepcję uregulowania kwestii rybołówstwa. Księga podnosi następujące zagadnienia: - Jak zapewnić długofalowy, zrównoważony charakter rybołówstwa przy jego jednoczesnej opłacalności? - Jak dostosować ogólną zdolność połowową floty, nie zaniedbując odczuwalnych dla społeczności nadmorskich potrzeb socjalnych? - Jak pielęgnować i rozwijać kulturę przestrzegania prawa w zakresie połowów? W jaki sposób WPRyb może najlepiej przyczynić się do zrównoważonego charakteru rybołówstwa poza wodami UE?

Księga zawiera analizę wszelkich aspektów dzisiejszej polityki rybołówstwa, wraz z objaśnieniem przyczyn utrzymywania się trudności – pomimo wyraźnych postępów, jakie udało się poczynić od czasu reformy w 2002 r. Jednym z głównych problemów jest znaczne przetrzebienie europejskich zasobów ryb: przełowieniem dotknięte jest 88% stad (wobec średniej światowej wynoszącej 25%), a 30% przekracza bezpieczne granice biologiczne, to znaczy, że zostało w nich zbyt mało ryb w wieku reprodukcyjnym, by stado mogło się naturalnie odradzać. Tymczasem natężenie połowów na wielu łowiskach przekracza dwu-, a nawet trzykrotnie zdolności odtwórcze żyjących w nich ryb. Wynika to przede wszystkim z nadmiernej zdolności połowowej aktualnej floty. Taki nadmiar zdolności połowowych skutkuje faktycznym zmniejszeniem efektywności ekonomicznej, jako prowadzący nie tylko do wytrzebienia ryb, ale również do systematycznej obniżki zysków notowanych w całej branży. Trzeba znaleźć rozwiązanie tego stanu rzeczy, pozwalające na odnowienie zasobów najsilniej zdziatkowanych stad ryb, a jednocześnie gwarantujące rybakom stałe i pewne źródło dochodów z połowów.

Niezależnie od nadmiernej zdolności połowowej, w zielonej księdze wskazano na cztery dalsze strukturalne słabości obecnej polityki: brak precyzyjnych celów polityki, w szczególności w odniesieniu do odpowiedzialności ekologicznej oraz integracji z problematyką ogólnomorską; nadmierna centralizacja systemu podejmowania decyzji, skoncentrowanego na rozwiązaniach krótkoterminowych, które nierzadko stoją w sprzeczności z długofalowym zrównoważeniem połowów; ramy regulacyjne przewidujące niewystarczającą odpowiedzialność po stronie branży rybołówstwa; oraz niedostatek politycznej woli w sprawie poszanowania ograniczeń połowowych.

Wymienione zagadnienia należy rozpatrywać w perspektywie rynku europejskiego, na którym dwie trzecie zapotrzebowania zaspokajają produkty rybne pochodzące z importu.

Niepokój Komisji budzi groźba, że jeśli w najbliższych latach nie uda się wprowadzić prawdziwie zrównoważonej eksploatacji zasobów, doprowadzimy do całkowitego wytrzebienia mórz, a rybołówstwo stanie się nieefektywnym gospodarczo sektorem. Jeśli natomiast kolejny projekt reformy wspólnej polityki rybołówstwa przeniesie ją rzeczywiście do XXI w., nie tylko rybacy i społeczności nadbrzeżne, ale wszyscy obywatele UE mogą spodziewać się odczuwalnych korzyści.

Komisja jest prawnie zobowiązana do przeprowadzenia przeglądu pewnych części WPRyb do roku 2012; jednak aktualny stan mórz (zwłaszcza w odniesieniu do zasobów ryb i nadmiaru zdolności połowowej floty) sprawił, że zadecydowano o podjęciu wysiłku reformy już teraz. Inaugurowana dziś konsultacja publiczna dobiegnie końca 31 grudnia 2009 r., a Komisja podsumuje jej rezultaty w pierwszej połowie 2010 r. Po przeprowadzeniu dalszych konsultacji z zainteresowanymi stronami Komisja przygotuje sprawozdanie z oceny skutków, a następnie

opracuje wniosek w sprawie nowego rozporządzenia podstawowego. Projekt ten mógłby być przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w pierwszych miesiącach 2011 r., a jego przyjęcie mogłoby nastąpić w roku 2012.

⇒ **Dalsze informacje i dokumenty można znaleźć na stronie:**

<http://ec.europa.eu/fisheries/reform>

11. Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania (LFA): Komisja pogłębia współpracę z władzami krajowymi, by uprościć i lepiej ukierunkować pomoc

Komisja Europejska przyjęła 21 kwietnia br. komunikat umożliwiający nową kwalifikację obszarów rolniczych z utrudnieniami naturalnymi. Z pomocą ekspertów naukowych Komisja stworzyła podstawę obiektywnej i jasnej klasyfikacji takich obszarów, wydzielając osiem kryteriów opierających się na czynnikach gruntowych i klimatycznych. Jednak przed przedstawieniem wniosku legislacyjnego potrzebne są dodatkowe dane, które pozwoliłyby ocenić możliwości praktycznego wykorzystania tych kryteriów. Dlatego Komisja zwraca się z prośbą do państw członkowskich o przeprowadzenie symulacji w oparciu o dane krajowe, by wykazać, jakie mogą być skutki stosowania tych kryteriów. Nowy system klasyfikacji zacznie być stosowany najprawdopodobniej w 2014 roku; do tego czasu obowiązuje obecny system. Przegląd ten nie wpłynie na tereny górskie (już objęte klasyfikacją opartą na wspólnych, obiektywnych kryteriach) ani na tereny, na których utrudnienia mają specyficzny charakter (np. wyspy i obszary przybrzeżne) i które są zaklasyfikowane zgodnie z tymi konkretnymi utrudnieniami.

„Wydzielanie obszarów z utrudnieniami naturalnymi dla rolnictwa należy zracjonalizować, a pomoc lepiej ukierunkować. W interesie rolników i nas wszystkich leży zapobieganie szkodom w środowisku poprzez nieprzerwaną uprawę tych obszarów”, powiedziała **Mariann Fischer Boel**, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „Celem nie jest redukcja lub powiększenie obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, ale stworzenie systemu wydzielania, który będzie jasny i przejrzysty, a jednocześnie dostosowany do specyfiki obszaru tak rozległego i różnorodnego jak Unia Europejska.”

⇒ **Wydzielanie obszarów w sposób prostszy i bardziej przejrzysty**

W całej Unii Europejskiej istnieje obecnie ponad 100 różnych kryteriów krajowych, pozwalających ocenić, czy dany obszar może otrzymać wsparcie finansowe jako obszar o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Na tę różnorodność zwrócił uwagę Trybunał Obrachunkowy, stwierdzając, że może być źródłem nierównego traktowania. Z pomocą ekspertów naukowych Komisja opracowała osiem kryteriów, które opierają się na czynnikach gruntowych i klimatycznych² i mogą stanowić dobrą podstawę obiektywnej i jasnej klasyfikacji takich obszarów. Jednak możliwości praktycznego wykorzystania nowego systemu wydzielania opartego na tych kryteriach należy ocenić na podstawie symulacji przeprowadzonych przez kraje członkowskie z wykorzystaniem szczegółowych danych krajowych.

⇒ **Ukierunkowanie na cele**

---

² Jest to 8 następujących kryteriów: niska temperatura, stres termiczny, osuszanie gleby, tekstura i kamienistość gleby, głębokość przenikania korzeni w glebie, właściwości chemiczne gleby, równowaga wilgotności gleby i nachylenie.

By zachować krajobrazy, siedliska naturalne i różnorodność biologiczną, zapobiegać pożarom lasów i ulepszyć gospodarowanie zasobami wodnymi oraz gruntami należy utrzymać zrównoważone systemy gospodarki rolnej na obszarach, gdzie klimat i gleba stają się przeszkodą. Dotacje unijne na utrzymanie gospodarki rolnej na takich obszarach powinny być zarezerwowane dla tych miejsc, gdzie utrudnienia naturalne są poważne i wpływają na gospodarkę rolną. Podczas przydzielania pomocy gospodarstwom rolnym na tych obszarach należy również skoncentrować się na gospodarstwach najbardziej zagrożonych możliwością zaprzestania działalności rolniczej.

⇒ **Intensywna współpraca**

Dotychczas Komisja i państwa członkowskie uczestniczyły w ponad 100 spotkaniach w tej sprawie. W wyniku konsultacji społecznych rozpoczętych dnia 22 maja 2008 r. otrzymano też 121 uwag. Podsumowano je w ocenie skutków dołączonej do komunikatu. Przyjęty komunikat w większym stopniu włącza instytucje unijne, regiony i grupy zainteresowane użytkowaniem gruntów dla celów rolniczych w analizę poprzedzającą wprowadzenie nowego systemu wydziałania obszarów. Przeprowadzając symulacje, które będą miały zasadnicze znaczenie dla przygotowywania wniosku Komisji, państwa członkowskie również zwiększą swój udział w tym procesie.

⇒ **Ograniczony zakres**

Przegląd ten nie wpłynie na tereny górskie (już zaklasyfikowane zgodnie z obiektywnymi kryteriami wspólnymi) lub tereny z konkretnymi utrudnieniami (np. wyspy i obszary przybrzeżne), które zaklasyfikowano zgodnie z tymi konkretnymi utrudnieniami.

⇒ **Kolejne kroki**

Władze krajowe powinny przesłać swoje symulacje do Komisji do dnia 21 października 2009 r. Nowy system klasyfikacji wejdzie do użycia najprawdopodobniej w 2014 roku.

⇒ **Dalsze informacje**

Strona internetowa Komisji dotycząca pomocy dla rolników na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania

http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/lfa/index_en.htm

Strona Komisji dotycząca polityki rozwoju obszarów wiejskich w latach 2007-2013

http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/index_pl.htm

12. Komisja wzywa operatorów sieci komórkowych do dalszych prac nad polityką dotyczącą bezpieczeństwa dzieci

W Unii Europejskiej 50 proc. 10-latków, 87 proc. 13-latków i 95 proc. 16-latków ma telefony komórkowe, jednak jak wynika z sondażu, połowa europejskich rodziców martwi się, że korzystając z telefonów dzieci mogą natrafić na obrazy jednoznacznie pokazujące seks lub przemoc (51 proc. rodziców) lub też być zastraszane przez inne dzieci (49 proc.). Komisja Europejska wzywała dziś operatorów sieci komórkowych do wzmożonej pracy nad bezpieczeństwem dzieci podczas korzystania z telefonów komórkowych poprzez

zastosowanie wszystkich środków zawartych w dobrowolnym kodeksie postępowania podpisanym przez 26 operatorów sieci komórkowych w 2007 r. Z raportu opublikowanego właśnie przez GSM Association – stowarzyszenie branży telefonii komórkowej – wynika, że krajowe kodeksy samoregulacyjne oparte na porozumieniu ramowym wynegocjowanym przez Komisję istnieją obecnie w 22 państwach członkowskich. 90 proc. z nich jest zgodnych z porozumieniem z 2007 r., zaś 80 proc. operatorów wdrożyło środki mające na celu kontrolę dostępu dzieci do treści przeznaczonych dla dorosłych.

„Nowy raport stowarzyszenia branży telefonii komórkowej stanowi dowód, że operatorzy zaczęli poważnie traktować obowiązek ochrony dzieci korzystających z telefonów komórkowych” – stwierdziła unijna komisarz ds. telekomunikacji **Viviane Reding**. „Spodziewam się, że kodeksy krajowe zostaną wkrótce podpisane w czterech krajach, w których jeszcze nie istnieją – na Cyprze, w Estonii, Finlandii i Luksemburgu. Oczekuję także znacznej zmiany kodeksu belgijskiego. Ochrona nieletnich nie jest luksusem – jest ona niezbędna, jeżeli chcemy, aby nowe technologie przyjęły się w społeczeństwie europejskim. Operatorzy sieci komórkowych muszą jeszcze bardziej zaangażować się w skuteczniejszą ochronę nieletnich w całej Europie. Powinni także wprowadzić bardziej przejrzystą klasyfikację treści. **Dwunastu operatorów oferujących treści dla dorosłych bez żadnej kontroli dostępu musi naprawić tę sytuację.** Wróć do tej kwestii we wrześniu br. aby przekonać się, czy konieczne są dalsze działania.”

Z nowego raportu branży wynika, że 26 operatorów, którzy podpisali europejskie porozumienie na rzecz bezpiecznego korzystania z telefonów komórkowych przez dzieci i młodzież, wynegocjowane przez Komisję w lutym 2007 r. dokonało pewnych postępów. Operatorzy ci obsługują ok. 580 mln klientów, co stanowi 96 proc. wszystkich klientów sieci komórkowych w UE. Środki mające na celu ochronę dzieci są wdrażane na szczeblu krajowym za pomocą samoregulacyjnych krajowych kodeksów postępowania, uzgodnionych już w 22 państwach członkowskich UE.

Kodeksy te są w 90 proc. zgodne z kodeksem europejskim. Jedynie kodeks belgijski różni się znacząco, zaś na Cyprze, w Estonii, Finlandii i Luksemburgu kodeksy nie zostały jeszcze podpisane. W raporcie przedstawiono postępy, jakich operatorzy sieci komórkowych dokonali w czterech obszarach działań określonych w kodeksie z 2007 r.:

- 80 proc. operatorów wdrożyło **środki mające na celu kontrolę dostępu dzieci do treści przeznaczonych dla dorosłych**. Jednakże tylko 41 proc. operatorów oświadczyło, że aktywnie monitoruje i weryfikuje skuteczność systemów kontroli dostępu.
- **Ponad 65 proc. sygnatariuszy opracowuje materiały edukacyjne lub prowadzi kampanie dotyczące bezpiecznego korzystania z telefonów komórkowych**. Jednakże 16 proc. sygnatariuszy nie zaplanowało żadnych działań informacyjnych.
- **80 proc. operatorów klasyfikuje treści komercyjne do co najmniej dwóch kategorii: „treści przeznaczone dla dorosłych” i „inne”**, niewiele wskazuje jednak na wprowadzenie na szczeblu krajowym konkretnej klasyfikacji, co uzgodniono w 2007 r.
- Większość operatorów sieci komórkowych ściśle współpracuje z krajowymi organami egzekwowania prawa w celu **zgłaszania nielegalnych treści w telefonach komórkowych**, ale działania różnią się znacząco w zależności od kraju ze względu na różnice w prawodawstwie krajowym i mechanizmach sprawozdawczości.

⇒ **Kontekst**

W dniu 6 lutego 2007 r. operatorzy sieci komórkowych podpisali **Europejskie porozumienie na rzecz bezpiecznego korzystania z telefonów komórkowych przez dzieci i młodzież**. Porozumienie powstało w odpowiedzi na wiele kwestii, które poruszono podczas przeprowadzonych przez Komisję w 2006 r. konsultacji społecznych dotyczących bezpieczniejszego korzystania z telefonów komórkowych. Porozumienie podpisały początkowo Bouygues Telecom, Cosmote, Deutsche Telekom Group, Go Mobile, Hutchison 3G Europe, Jamba! GmbH, Mobile Entertainment Forum, Orange Group, Royal KPN N.V., SFR, Telecom Italia S.p.A, Telefonica Moviles S.A., Telenor, TeliaSonera i Vodafone Limited. Od tego czasu przystąpili do niego kolejni operatorzy: Tele2 AB, Mobitel EAD, Belgacom Mobile S.A., Mobilkom Austria A.G., TDC Mobil Norden, Wind Hellas Telecommunications SA, Alands Mobiltelefon Ab, BTC Mobile EOOD (Vivatel), CYTA, P&T Luxembourg i Mobitel d.d.

13. Platforma dialogu: „Europejskie forum integracji” i interaktywna „Europejska strona internetowa poświęcona integracji”: nowe narzędzia ułatwiające integrację

Komisja ogłosiła w dniu 20 kwietnia btr. ustanowienie dwóch nowych narzędzi na rzecz integracji obywateli krajów trzecich mieszkających w Unii Europejskiej: zorganizowanego przy współpracy z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym Europejskiego forum integracji, w ramach którego instytucje UE, zainteresowane strony i organizacje społeczeństwa obywatelskiego będą wymieniały poglądy na temat integracji, a także Europejskiej strony internetowej poświęconej integracji, która wkrótce będzie łatwo dostępnym źródłem rzetelnych informacji na ten temat z całej Europy i przyczyni się do budowania internetowej wspólnoty specjalistów ds. integracji.

Wiceprzewodniczący Komisji **Jacques Barrot**, komisarz ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, oświadczył: „Uważam, że połączenie naszych wysiłków ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia działań prowadzonych w ramach polityki integracji. Dlatego bardzo się cieszę, że dzisiaj z okazji inauguracji Europejskiego forum integracji i Europejskiej strony internetowej poświęconej integracji możemy zebrać wszystkie zainteresowane strony i organizacje działające w tej dziedzinie. Forum stanowi „konkretną” platformę dialogu o bieżących wyzwaniach i przyszłych priorytetach dotyczących polityki integracji. Z kolei wspomniana strona internetowa jest „wirtualną platformą”, swego rodzaju elektronicznym instrumentem dla wszystkich podmiotów zajmujących się kwestiami dotyczącymi migrantów. Strona ta ma prawdziwie interaktywny charakter, za jej pomocą można będzie wymieniać dobre praktyki, szukać możliwości finansowania, a także znajdować partnerów do realizacji projektów. Dzięki tej stronie możliwe będzie zbudowanie nowej internetowej wspólnoty wszystkich tych, którzy zaangażowani są w integrację.”

Mario Sepi, przewodniczący Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, stwierdził, że: „Proces integracji jest długotrwały. Działania w tej dziedzinie czasami opóźniają się, spotykają się z różnego rodzaju sprzeciwem, bywają też wetowane. Niemniej i w przypadku tego procesu odnotowuje się znaczące postępy. Jest to proces dwutorowy, oparty na prawach i obowiązkach imigrantów oraz przyjmujących ich społeczeństw. W związku z tym cały czas podejmujemy wysiłki na rzecz rozwijania uczestniczącej polityki integracji, także dlatego, że z naszego ciągłego dialogu z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego wyraźnie wynika, jak duże są oczekiwania pod tym względem. To nie przypadek, że we wszystkich naszych opiniach nie ma ani śladu ksenofobii; nasz „Program dla Europy: propozycje społeczeństwa obywatelskiego” jest tego wyraźnym dowodem.”

⇒ Europejskie forum integracji: platforma dialogu o integracji

Europejskie forum integracji umożliwi przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego wyrażanie swoich poglądów na temat kwestii dotyczących integracji, w szczególności powiązanych z „Agendą UE na rzecz integracji”. Z kolei Forum pozwoli instytucjom europejskim na pełnienie aktywnej roli w omawianej dziedzinie. Jako nowa platforma dialogu o integracji, działająca przy współpracy z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, Forum to stwarza istotną możliwość prowadzenia dyskusji z przedstawicielami instytucji europejskich dotyczących bieżących wyzwań i przyszłych priorytetów. Na dzisiejszym spotkaniu inauguracyjnym dyskutowane będą takie kwestie jak rola Forum i sposób, w jaki może się ono przyczynić do opracowania przyszłej agendy UE na rzecz integracji, a także ważne przedmiotowe kwestie, w tym dotyczące wpływu obecnego kryzysu gospodarczego na integrację imigrantów. Uczestniczyć w Forum będą organizacje społeczeństwa obywatelskiego zajmujące się integracją na poziomie europejskim, w tym także partnerzy społeczni oraz instytucje europejskie. Reprezentowane będą również krajowe platformy integracji oraz przedstawiciele sieci krajowych punktów kontaktowych ds. integracji.

⇒ Europejska strona internetowa poświęcona integracji: informacje o integracji dostępne za jednym kliknięciem myszką

Inauguracja Forum stanowi też dobrą okazję do oficjalnego ogłoszenia powstania Europejskiej strony internetowej poświęconej integracji (www.integration.eu). Europejska strona internetowa poświęcona integracji ma wspierać politykę integracji i działania w tej dziedzinie, umożliwiając wymianę wiedzy o udanych strategiach oraz ułatwiając współpracę między zainteresowanymi stronami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w całej UE. Strona ta jest dostępna dla wszystkich. Odwiedzający mogą dzielić się dobrymi praktykami, szukać możliwości finansowania swoich inicjatyw oraz znaleźć partnerów do realizacji swoich projektów, co pozwoli im na zaktualizowanie swojej wiedzy o najnowszych tendencjach na poziomie UE, krajowym i lokalnym oraz na utrzymywanie kontaktów z pozostałymi członkami unijnej wspólnoty osób zaangażowanych w sprawy integracji. Europejska strona internetowa poświęcona integracji będzie pomostem między decydentami politycznymi i osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie polityki integracji, oferując za jednym kliknięciem myszką rzetelne informacje z całej Europy oraz ułatwiając tworzenie sieci osób zaangażowanych w działania na rzecz integracji.

Na stronie internetowej www.integration.eu można znaleźć:

- zbiór innowacyjnych „najlepszych praktyk” w obszarze integracji, prezentowanych w sposób klarowny i umożliwiający porównania;
- wspólnotowe narzędzia pomagające znalezieniu partnera do realizacji projektu, ułatwiające tworzenie sieci i opracowywanie wspólnych projektów;
- informacje o możliwościach finansowania;
- obszerną dokumentację obejmującą sprawozdania, dokumenty programowe, przepisy prawne i oceny skutków; - fora dyskusyjne;
- formularze informacji krajowych zawierające najnowsze informacje dotyczące przepisów prawnych i programów politycznych;
- baza łączy do stron zewnętrznych;
- regularnie aktualizowane wiadomości i informacje o organizowanych imprezach.

14. W dobie cywilizacji cyfrowej nie wolno zapominać o ochronie fundamentalnej prywatności obywateli – apeluje komisarz Viviane Reding

W krótkim wystąpieniu ogłoszonym w formie krótkiego filmu wideo na stronie internetowej unijna komisarz ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów **Viviane Reding** opowiada się za prawem każdego Europejczyka do kontroli nad wykorzystywaniem jego danych osobowych, zapowiadając jednocześnie, że Komisja nie zawaha się podjąć odpowiednich kroków w stosunku do państw członkowskich, które nie zadbają o poszanowanie tego prawa w kontekście takich nowych technik jak: reklama behawioralna, mikroprocesorowe identyfikatory radiowe (ang. *RFID chips*) czy internetowe portale społecznościowe.

„Musimy zagwarantować każdemu Europejczykowi prawo do ochrony przed przetwarzaniem jego danych osobowych bez jego wiedzy” – stwierdza komisarz UE ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów **Viviane Reding**, wymieniając szereg dziedzin, w których Komisja gotowa jest stanąć w obronie naszych praw w obliczu postępu technicznego, coraz bardziej usprawniającego używanie, a zatem i nadużywanie prywatnych danych obywateli. Komisarz ostrzega: Unia nie cofnie się przed podjęciem odpowiednich kroków, gdyby któreś z państw członkowskich nie dopełniało swoich obowiązków w zakresie wdrażania wspólnotowych przepisów o ochronie prywatności i poufności oraz o konieczności uzyskania zainteresowanych osób na przetwarzanie ich danych osobowych.

„Reguły w sferze ochrony prywatności w Europie są nadzwyczaj przejrzyste: przetwarzanie pewnych danych wymaga uprzedniej zgody osób, których one dotyczą. Nie możemy uchylić tej fundamentalnej zasady ani dopuścić do ciągłego śledzenia, kontrolowania i zapisywania całej komunikacji elektronicznej, w której bierzemy udział, pod pozorem »ściślej ukierunkowanych« reklam! Gdy tylko jakieś państwo UE uchybi swoim obowiązkom w tej dziedzinie, nie zawaham się podjąć stosownych kroków” – obiecuje komisarz Reding w tym samym wystąpieniu wideo.

Ostrzegając przed konsekwencjami wchodzącej do użycia technologii identyfikacji radiowej za pomocą mikroprocesorowych identyfikatorów radiowych zintegrowanych z kupowanymi produktami, przekazujących zawarte w nich dane na odległość (ang. *Radio Frequency IDentification – RFID*), Viviane Reding podkreśla, że są one w pełni użyteczne tylko pod warunkiem, że „to konsument się nimi posługuje, a nie odwrotnie. Nie ma mowy, aby jakiegokolwiek produkty kupowane przez europejskiego konsumenta były wyposażone w taki identyfikator bez wiedzy i pełnej świadomości ich posiadacza, który musi mieć możliwość w dowolnej chwili go usunąć lub wyłączyć.”

Komisarz Reding apeluje również do operatorów portali społecznościowych o zaostrzenie rygorów w sferze ochrony prywatności w sieci: „Jestem przekonana, że prawo do prywatności powinno być priorytetem najwyższej rangi tak dla operatorów portali społecznościowych, jak i dla ich członków. Bez wątplenia przynajmniej profile zakładane przez nieletnich muszą być z założenia poufne, a ich dane niedostępne za pomocą wyszukiwarek internetowych. Komisja Europejska wzywała już portale społecznościowe do zaostrzenia zasad ostrożności w obchodzeniu się z profilami niepełnoletnich użytkowników w drodze samoregulacji. W razie potrzeby chętnie wystąpię z inicjatywą wprowadzenia dalszych regulacji prawnych w tej sferze.”

⇒ **Szerszy kontekst**

Unijna dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej stanowi, że państwa członkowskie UE stoją na straży poufności komunikacji, zakazując w szczególności jej bezprawnego przechwytywania i nadzorowania bez zgody zainteresowanych użytkowników (zob. art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE). Z kolei dyrektywa o ochronie danych osobowych nakazuje uzyskanie dobrowolnie wyrażonej konkretnej zgody na przetwarzanie danych osobowych od poinformowanej o tym z wyprzedzeniem osoby, której dotyczą te dane (zob. art. 2 lit. h) dyrektywy 95/46/WE).

W lutym br. Komisja doprowadziła do porozumienia, w którym siedemnastu wiodących operatorów portali społecznościowych zobowiązało się do podniesienia poziomu ochrony prywatności gwarantowanej na portalach społeczności internetowych, w szczególności w odniesieniu do osób nieletnich. Sygnatariusze porozumienia uznali własną odpowiedzialność w sferze bezpieczeństwa dzieci i podjęli się wspomaganie i zachęcanie użytkowników do zachowania większej ostrożności w odniesieniu do danych osobowych i ochrony prywatności. Jeszcze w kwietniu br. operatorzy poinformują Komisję o przyjętych strategiach w zakresie bezpieczeństwa, a także o programach wprowadzenia w życie istotnych punktów porozumienia.

15. Komisja aktualizuje wykaz linii lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w europejskiej przestrzeni powietrznej

W kwietniu Komisja Europejska przyjęła aktualizację tzw. czarnej listy linii lotniczych podlegających ze względów bezpieczeństwa zakazowi wykonywania przewozów w ramach Unii Europejskiej. Komisja nałożyła zakaz na sześć linii lotniczych z Kazachstanu, jedną linię posiadającą certyfikat wydany w Tajlandii, kolejnego przewoźnika ukraińskiego oraz na przewozy wszystkich przewoźników posiadających certyfikaty wydane w Beninie.

„Komisja będzie kontynuowała aktywny dialog ze wszystkimi podmiotami prowadzącymi działalność w sektorze lotnictwa, aby zapewnić spełnianie przez wszystkich przewoźników i wszystkie samoloty międzynarodowych standardów bezpieczeństwa lotniczego. Kiedy ich samolot startuje, pasażerowie linii lotniczych mają prawo czuć się bezpiecznie i być bezpieczni” - powiedział **Antonio Tajani**, wiceprzewodniczący Komisji i Komisarz ds. Transportu.

Nowy wykaz zastępuje poprzedni opublikowany w listopadzie 2008 r. i jest już dostępny na stronach internetowych Komisji³. Po wydaniu jednogłośnej opinii przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Lotniczego Komisja uaktualniła wykaz i podjęła decyzję o wpisaniu do niego następujących przewoźników, którzy zostaną objęci zakazem wykonywania przewozów w UE ze względów bezpieczeństwa:

- Air Company Kokshetau, ATMA Airlines, Berkut Air, East Wing, Sayat Air oraz Starline KZ (Kazachstan)
- One Two Go Airlines (Tajlandia)
- Motor Sich Airlines (Ukraina)
- wszystkie linie lotnicze posiadające certyfikaty wydane w Republice Beninu, na podstawie wyników audytu przeprowadzonego przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

---

³ <http://ec.europa.eu/transport/air-ban/>

Komisja stwierdziła, że Angola osiąga znaczne postępy w realizacji środków podjętych w celu poprawy bezpieczeństwa lotniczego. Odnotowała ona zwłaszcza sprawozdanie z postępów opracowane przez władze lotnicze Angoli dotyczące realizacji działań naprawczych w następstwie wizyty zespołu ekspertów europejskich w lutym 2008 r. oraz opublikowania sprawozdania ICAO z kontroli bezpieczeństwa w październiku 2008 r. Sprawozdanie z wizyty zespołu ekspertów europejskich w Indonezji w lutym 2009 r. pokazuje znaczną poprawę sytuacji. Komisja będzie nadal prowadziła ścisłe konsultacje z władzami lotniczymi w celu ponownej oceny stanu bezpieczeństwa na kolejnym posiedzeniu Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotniczego.

Wspólnotowy wykaz obejmuje następujących przewoźników:

- wszyscy przewoźnicy z Angoli, Beninu, Gwinei Równikowej, Indonezji, Republiki Kirgiskiej, Liberii, Sierra Leone, Suazi, Demokratycznej Republiki Konga oraz Gabonu, z wyjątkiem Gabon Airlines i Afrijet, które mają pozwolenie na przewozy w odniesieniu do kilku samolotów.
- szesnastu przewoźników indywidualnych:
  - Afganistan – Ariana Afghan Airlines
  - Kambodża - Siem Reap Airways International
  - Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna – Air Koryo
  - Kazachstan - Air Company Kokshetau, ATMA Airlines, Berkut Air, East Wing, Sayat Air oraz Starline KZ
  - Rwanda - Silverback Cargo Freighters
  - Sudan - Air West
  - Tajlandia - One Two Go Airlines
  - Ukraina - Motor Sich Airlines, Ukraine Cargo Airways, Ukraine Mediterranean Airlines oraz Volare Aviation

16. Pomoc państwa: w najnowszej tablicy wyników omówiono działania państw członkowskich mające na celu zwalczanie kryzysu gospodarczego

Specjalne wydanie tablicy wyników w dziedzinie pomocy państwa, które zostało opublikowane w dniu 8 kwietnia br. przez Komisję Europejską, dotyczy głównie działań podjętych przez państwa członkowskie, nadzorowanych i koordynowanych przez Komisję, w kontekście obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego. W celu zapewnienia stabilności finansowej państwa członkowskie przygotowały gwarancje, zabezpieczenia przed ryzykiem oraz działania mające na celu dokapitalizowanie sektora finansowego na ogólną sumę około 3000 miliardów EUR. Trzy nowe komunikaty Komisji stanowią jasne ramy określające warunki od spełnienia których uzależniona jest realizacja tych bezprecedensowych działań, gwarantując tym samym zachowanie integralności jednolitego rynku i uniknięcie szkodliwej rywalizacji pomiędzy państwami członkowskimi jeżeli chodzi o wysokość dotacji. Ponadto tymczasowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa z grudnia 2008 r. umożliwiają państwom członkowskim wspieranie przedsiębiorstw i ochronę miejsc pracy w realnej gospodarce, unikając nadmiernych zakłóceń konkurencji.

Komisarz ds. konkurencji **Neelie Kroes** skomentowała to następująco: „Ostatnie sześć miesięcy pokazało, że kontrola pomocy państwa odgrywa bardzo ważną rolę przy rozwiązywaniu w skoordynowany sposób problemów związanych z kryzysem gospodarczym w całej Europie. Wypróbowane unijne zasady dotyczące pomocy państwa z pewnością były częścią właściwych rozwiązań. Nasze interwencje i – czasami surowe – warunki, jakie stawialiśmy, zapobiegły

popadnięciu państw członkowskich w pułapkę protekcjonizmu i wyeksportowaniu ich problemów do innych państw członkowskich, a jednocześnie pozwoliły państwom członkowskim na uniknięcie załamania finansowego. Odpowiedzialność za dalszą sytuację ponosi teraz sektor finansowy – musi on uporządkować bilanse i dokonać restrukturyzacji, aby zapewnić sobie możliwość przetrwania na rynku”.

⇒ **Kryzys finansowy**

Skoordynowane działania państw członkowskich i Komisji umożliwiły szybkie wdrożenie odpowiednich programów wsparcia i działań *doraźnych* w celu zaradzenia kryzysowi finansowemu bez nadmiernych naruszeń konkurencji. Od września 2008 r. Komisja podjęła ponad 50 decyzji, często w bardzo krótkim terminie. Pomogło to utrzymać stabilność finansową i przywrócić zaufanie do sektora finansowego oraz gospodarki jako całości, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiednich bodźców skłaniających do podejmowania ryzyka i konkurencji w przyszłości.

Kontrola pomocy państwa miała ogromne znaczenie, ponieważ pozwoliła uniknąć rywalizacji jeżeli chodzi o wysokość dotacji, a tym samym zagwarantować równe warunki działania wszystkim przedsiębiorstwom w ramach jednolitego rynku. Zapewniła ona również poszanowanie interesów zdrowych instytucji finansowych, zdolnych do działania bez pomocy państwa.

Obecne specjalne wydanie tablicy wyników pokazuje, że ogólna maksymalna wartość działań wspierających instytucje finansowe w kontekście kryzysu, zatwierdzonych dotychczas przez Komisję, wynosi około 3000 mld EUR. Na wartość tę składają się ogólne maksymalne wartości udzielonych gwarancji (do 2300 mld EUR), działania mające na celu dokapitalizowanie (około 300 mld EUR) oraz doraźne działania ratunkowe i restrukturyzacyjne na rzecz konkretnych banków i instytucji finansowych (około 400 mld EUR). Rzeczywisty poziom pomocy państwa będzie znacznie niższy, szczególnie dlatego, że element pomocy w przypadku gwarancji państwowych zwykle stanowi tylko niewielki ułamek gwarantowanej kwoty. Faktyczne wydatki budżetowe pojawiają się dopiero, kiedy gwarancję państwową trzeba zrealizować.

Od początku października 2008 r. Komisja kierowała działaniami mającymi na celu pomoc w zwalczaniu kryzysu finansowego w kontekście jasnych ram politycznych. Komisja przyjęła w okresie od października 2008 r. do lutego 2009 r., w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, trzy komunikaty: „Komunikat w sprawie banków” z dnia 13 października 2008 r., „Komunikat w sprawie dekapitalizowania” z dnia 5 grudnia 2008 r. oraz „Komunikat w sprawie aktywów o obniżonej jakości” z dnia 25 lutego 2009 r.

⇒ **Gospodarka realna**

Pod koniec 2008 r. kryzys finansowy rozciągnął się na realną część gospodarki. Ze względu na problemy przedsiębiorstw z uzyskaniem kredytowania Komisja przyjęła w dniu 17 grudnia 2008 r. tymczasowe ramy prawne, udostępniając państwom członkowskim dodatkowe środki umożliwiające przeciwdziałanie skutkom mniejszej dostępności kredytów w gospodarce realnej. Jak dotąd Komisja zatwierdziła około 25 środków podjętych przez państwo w 10 państwach członkowskich, mających na celu ustabilizowanie sytuacji przedsiębiorstw i ochronę miejsc pracy w gospodarce realnej.

Tablicę wyników oraz szereg szczegółowych zestawień statystycznych i wskaźników odnoszących się do wszystkich państw członkowskich Komisja zamieściła na portalu Europa na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/studies_reports.html w sekcji „Scoreboard, reports and studies”.

17. Adaptacja do zmian klimatu: Unia Europejska musi być przygotowana na przyszłe negatywne skutki

Komisja Europejska przedstawiła w dniu 1 kwietnia białą księgę, w której określono działania konieczne do wzmocnienia zdolności adaptacji Unii wobec zmieniającego się klimatu. Ostatnie ustalenia wskazują, że skutki zmian klimatu wystąpią szybciej i będą bardziej dotkliwe niż przewidywał Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu w swoim sprawozdaniu z 2007 r. Europa nie uchroni się przed tymi skutkami i w związku z tym musi być przygotowana do przystosowania się do nich. Zmiany klimatu spowodują różne regionalne konsekwencje, co oznacza, że większość środków adaptacyjnych będzie musiało zostać podjętych na poziomie krajowym i regionalnym. Ramy przedstawione przez Komisję wyznaczają dwuetapowe strategiczne podejście do adaptacji do skutków zmian klimatu w UE, stanowiące uzupełnienie działań podejmowanych przez państwa członkowskie dzięki zintegrowanej i skoordynowanej koncepcji.

Komisarz UE ds. środowiska **Stavros Dimas** stwierdził: „Z każdym rokiem zmiany klimatu mają coraz bardziej poważny i niepokojący charakter. Musimy ciężko pracować, aby ograniczyć emisje dwutlenku węgla, ale nawet jeżeli ograniczymy emisje zgodnie z naszym zobowiązaniem, niektóre zmiany klimatu są nieuniknione. Dlatego podstawowe znaczenie ma rozpoczęcie współpracy z rządami, przedsiębiorstwami i społecznościami w celu wypracowania wszechstronnej strategii adaptacyjnej dla UE oraz celem zapewnienia, by kwestia adaptacji została włączona do kluczowych obszarów polityki EU.”

Komisarz ds. rolnictwa **Mariann Fischer Boel** powiedziała: „Sektor rolnictwa odczuje z pełną siłą zmiany klimatu. Chcę, aby rolnicy mieli jasny obraz wyzwań, przed którymi staną. Chcę także rozpocząć dialog z władzami krajowymi na temat konkretnych kroków, które ułatwią naszym rolnikom adaptację. W szczególności zależy mi, abyśmy podjęli środki typu „no-regret”, które przyniosą korzyści dla gospodarki i środowiska niezależnie od tego, w jaki sposób zmieni się klimat. Są to kluczowe elementy dokumentu dotyczącego rolnictwa i zmian klimatu, który został dzisiaj przyjęty w uzupełnieniu do białej księgi.”

Komisarz ds. zdrowia **Androulla Vassiliou** powiedziała: „Wobec anomalii klimatycznych szczególną uwagę należy poświęcić wzmocnieniu monitorowania stanu zdrowia ludzi, zwierząt i roślin. Ponadto kluczowe znaczenie ma włączenie sanitarnych planów działania na wypadek ekstremalnych zjawisk pogodowych do planów gotowości władz sanitarnych. Musimy również zapewnić ocenę wpływu zmian klimatu na słabsze grupy społeczne. Współpraca międzynarodowa ma podstawowe znaczenie dla realizacji tych celów.”

Komisarz ds. gospodarki morskiej i rybołówstwa **Joe Borg** powiedział: „Tereny przybrzeżne i morskie Europy są w pierwszej kolejności narażone na zmiany klimatu. Musimy przygotować się na nadchodzące wyzwania, takie jak podnoszenie się poziomu morza, zalewanie wybrzeży, skutki dla turystyki nadmorskiej oraz portów i żeglugi, a także dla rybołówstwa. Nie możemy negować znaczenia przybrzeżnych ekosystemów dla naszej gospodarki. Obecnie około 50 %

populacji Europy żyje w rejonach przybrzeżnych, a zatem podjęcie wysiłków na rzecz adaptacji do zmian klimatu jest zasadniczą i pilną kwestią.

⇒ **Ramy działania**

W ciągu najbliższych 50 lat zmiany klimatu prawdopodobnie będą miały głęboki wpływ na istotne sektory gospodarki, takie jak rolnictwo, energetyka, transport, ekosystemy, turystyka i zdrowie. Zmiany te dotkną również gospodarstwa domowe, przedsiębiorstwa i niektóre grupy społeczne, zwłaszcza osoby w podeszłym wieku i niepełnosprawne oraz gospodarstwa domowe o niskich dochodach.

Biała księga zapewnia ramy umożliwiające Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim przygotowanie się na skutki zmian klimatu. Pierwszy etap strategii będzie realizowany do 2012 r. i będzie stanowił podstawę dla przygotowania kompleksowej unijnej strategii adaptacyjnej na okres od 2013 r. Będzie on skoncentrowany na zwiększaniu naszej wiedzy na temat zmian klimatu i możliwych środków adaptacyjnych, a także na sposobie włączenia kwestii adaptacji do kluczowych dziedzin polityki UE. Podczas gdy decyzje dotyczące sposobu najlepszej adaptacji muszą opierać się na solidnych analizach naukowych i gospodarczych, zawartość i dostępność informacji różni się między poszczególnymi regionami. W białej księdze podkreślono potrzebę wprowadzenia systemu wymiany informacji umożliwiającego wymianę informacji na temat zagrożeń związanych ze zmianami klimatu, ich skutków i najlepszych praktyk.

Skutki zmian klimatu będą zróżnicowane w zależności od regionu, przy czym szczególnie narażone będą wybrzeża, obszary górskie i zalewowe. Z tego względu większość środków adaptacyjnych realizowanych będzie na poziomie krajowym lub regionalnym. Rolą Unii Europejskiej będzie wspieranie tych wysiłków poprzez zintegrowane i skoordynowane podejście, w szczególności w odniesieniu do kwestii transgranicznych i dziedzin polityki, które są wysoce zintegrowane na poziomie UE. Adaptacja do zmian klimatu będzie musiała stanowić centralny punkt wszystkich obszarów polityki UE. Adaptacja musi również stanowić istotny element polityki zagranicznej UE, tak by wspierać najbardziej dotknięte kraje i współpracować z krajami partnerskimi w zakresie międzynarodowych kwestii dotyczących adaptacji.

W oparciu o ramy określone w białej księdze Komisja przedstawiła dzisiaj również trzy dokumenty robocze na temat kwestii dotyczących zasobów wodnych, wybrzeży, mórz, rolnictwa i zdrowia.

⇒ **Adaptacja i łagodzenie to dwie strony tego samego medalu**

Unia Europejska zobowiązała się do podjęcia szybkich działań w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Nie wystarczy jednak samo łagodzenie zmian klimatu poprzez ograniczanie emisji gazów cieplarnianych. Konieczne jest podjęcie działań uzupełniających w perspektywie krótkoterminowej. Konsekwencje zmian klimatu będą większe niż pierwotnie sądzono i wystąpią mimo wprowadzenia w życie środków łagodzących. Europa będzie musiała stawić czoło tym skutkom. Konieczne są środki podnoszące zdolność adaptacji systemów naturalnych i ludzkich do skutków zmian klimatu. W UE realizowanych jest już szereg inicjatyw polityki adaptacyjnej, ale są one często wdrażane fragmentarycznie i tylko w kilku państwach członkowskich.

⇒ **Przyszłe działania**

Komisja utworzy Zespół kierujący ds. oddziaływania i adaptacji (IASG). Zespół będzie składał się z przedstawicieli państw członkowskich UE zaangażowanych w opracowywanie krajowych i regionalnych programów adaptacyjnych i będzie konsultował się z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i środowiska naukowego. Uzyska on wsparcie technicznych grup roboczych, w tym w dziedzinie rolnictwa. Do 2011 r. Komisja stworzy system wymiany informacji w celu wymiany informacji na temat skutków zmian klimatu.

⇒ Dalsze informacje

Strona internetowa Komisji na temat adaptacji do zmian klimatu:

http://www.ec.europa.eu/environment/climat/adaptation/index_en.htm

Strona internetowa Komisji na temat rolnictwa i zmian klimatu:

http://ec.europa.eu/agriculture/climate_change/index_en.htm

Sprawozdanie EOG nr 4/2008: Skutki zmieniającego się klimatu w Europie – ocena oparta na wskaźnikach z 2008 r. (ang. *Impacts of Europe's changing climate – 2008 indicator-based assessment*): http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4/

18. W UE będzie znacznie taniej i dużo prościej uzyskać ochronę znaku towarowego

Komisja Europejska i państwa członkowskie UE podjęły decyzję o kolejnym obniżeniu opłat uiszczanych na rzecz wspólnotowej agencji odpowiedzialnej za przyznawanie praw do znaków towarowych na poziomie UE tj. Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (UHRW) z siedzibą w Alicante w Hiszpanii; oraz o uproszczeniu procedury rejestracji. Środek ten, stanowiący kolejny krok po pierwszej obniżce w roku 2005 sprawi, że przedsiębiorstwa prowadzące działalność na jednolitym rynku UE będą mogły znacznie taniej i prościej uzyskać ochronę znaku towarowego, co przyniesie im oszczędności na poziomie około 60 mln euro rocznie. Środek ten wejdzie w życie z dniem 1 maja 2009 r.

Charlie McCreevy, komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług, stwierdził: „To dobra wiadomość dla przedsiębiorstw w Europie. Znaczne obniżenie opłat i uproszczenie procedury oznacza o wiele przystępniejszy i łatwiejszy dostęp do ochrony znaku towarowego na poziomie UE. Przyczyni się to do rozwoju przedsiębiorczości i ożywienia działalności gospodarczej, co jest niezbędne w dobie kryzysu gospodarczego. Z tych udogodnień skorzystają w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, dla których koszty i procedura uzyskania tej ochrony stanowią często poważne obciążenie.” „W przypadku małego przedsiębiorstwa ochrona znaku towarowego na poziomie Wspólnoty gwarantuje prawo dostępu towarów i usług tego przedsiębiorstwa do jednolitego rynku europejskiego w przyszłości. Dla dużych przedsiębiorstw ochrona znaku towarowego jest kluczowym narzędziem prowadzenia działalności międzynarodowej”, powiedział prezes UHRW **Wubbo de Boer**.

Zmniejszenie opłat i uproszczenie procedury sprowadza się w zasadzie do zniesienia opłaty za rejestrację wspólnotowych znaków towarowych. Przedsiębiorstwa pokrywać będą zatem jedynie opłatę za zgłoszenie, nie będą natomiast już uiszczać oddzielnej opłaty za rejestrację. Dzięki temu znacznie skróci się również czas rozpatrywania zgłoszeń o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego.

W praktyce oznacza to natomiast, że zamiast kwoty 1 750 euro za zgłoszenie i rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, w przyszłości od przedsiębiorstw pobierana będzie jedynie

opłata za zgłoszenie w wysokości 1 050 euro. Przedsiębiorstwa składające zgłoszenie przez internet uzyskują większy upust i pobierana od nich opłata za zgłoszenie wyniesie jedynie 900 euro zamiast obecnie pobieranej kwoty 1 600 euro.

Obniżenie opłat oznacza, że w przyszłości przedsiębiorstwa zapłacą 40 % mniej za uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego i aż o 44 % mniej, w przypadku gdy skorzystają z możliwości złożenia zgłoszenia drogą elektroniczną.

Ponadto oddzielna opłata za zgłoszenie i rejestrację międzynarodowego znaku towarowego wskazującego Wspólnotę Europejską na mocy Protokołu madryckiego zostanie obniżona z poziomu 1 450 euro do 870 euro, co również oznacza 40 % spadek.

⇒ **Tło**

UHRW został powołany przez Radę Ministrów w 1994 roku. Od rozpoczęcia działalności urzędu w roku 1996, popyt na wspólnotowe znaki towarowe stale wzrasta, czasami gwałtownie. Dotychczas UHRW zarejestrował łącznie ponad 500 000 znaków towarowych w imieniu kilkuset tysięcy spółek z całego świata. Ponieważ UHRW jest samofinansującą się agencją UE, jej budżet w całości pochodzi z opłat uiszczanych przez korzystające z jej usług przedsiębiorstwa. Agencja nie otrzymuje dotacji ani wsparcia podatników UE i ze względu na to, że jest organizacją typu non-profit, jej budżet musi być zrównoważony.

W ostatnich kilku latach UHRW udało się wdrożyć ambitny program mający na celu zwiększenie wydajności i poprawę efektywności, zapewniając jednocześnie wysoką jakość usług docenianą przez coraz szersze kręgi użytkowników. Pomimo zmniejszenia opłat w 2005 r. UHRW generuje ostatnio ogromne rezerwy gotówkowe.

Dzięki temu UHRW – kontynuując inwestycje służące ulepszaniu świadczonych usług, w szczególności internetowych, oraz skróceniu czasu udzielenia odpowiedzi – może podzielić się korzyściami płynącymi ze zwiększenia wydajności z ogółem środowiska przedsiębiorców, w szczególności z małymi i średnimi przedsiębiorstwami, dla których koszty ochrony własności intelektualnej i jej egzekwowanie stanowią często znaczne obciążenie.

Dalsze obniżenie opłat było przedmiotem szeroko zakrojonych dyskusji z państwami członkowskimi. Stanowi pierwszy element szeregu środków służących zrównoważeniu budżetu UHRW w przyszłości, ustalonych przez państwa członkowskie na wspólnym posiedzeniu Rady Administracyjnej i Komitetu Budżetowego UHRW, które odbyło się we wrześniu 2008 roku.

Więcej informacji: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm oraz <http://oami.europa.eu>

19. Komisja zwalcza opóźnienia w płatnościach

Pomimo pewnych postępów poczynionych w ostatnich latach, nadal zdarzają się opóźnienia w płatnościach w transakcjach handlowych pomiędzy przedsiębiorstwami oraz pomiędzy przedsiębiorstwami a władzami publicznymi. Stanowi to przeszkodę dla rozwoju przedsiębiorstw i prowadzi do bankructwa dotąd rentownych firm, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. Niestety dotychczasowy sposób regulowania płatności

przez władze publiczne nie jest zawsze godny pochwały. Ze względu na obecny kryzys niektóre państwa członkowskie zajęły się tym problemem na poziomie krajowym.

Mając na względzie program Small Business Act Komisja proponuje obecnie nową strategię polityczną, aby zapobiec opóźnieniom w płatnościach oraz chce wprowadzić zasadnicze zmiany w dyrektywie dotyczącej opóźnień w płatnościach z 2000 r. Komisja sugeruje, że władze publiczne powinny stanowić przykład dla innych i z zasady uiszczać płatności w czasie 30 dni. Jednocześnie Komisja zobowiązuje się do przyspieszenia płatności za towary i usługi, aby w pełni przestrzegać wyznaczonych terminów, a w wielu przypadkach nawet je skracać, by były one krótsze od terminu obowiązującego prawnie.

Wiceprzewodniczący Komisji **Günter Verheugen**, odpowiedzialny za politykę w zakresie przedsiębiorstw i przemysłu, powiedział: „Opóźnienia w płatnościach w przypadku władz publicznych nie mogą być dłużej tolerowane. Obecny wniosek stanowi ważny impuls do przezwyciężenia kryzysu gospodarczego poprzez pomoc w uniknięciu kolejnych bankructw oraz wspomaganie przepływu środków pieniężnych w przedsiębiorstwach w celu zwiększenia konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw w długim okresie.”

Proponowane zmiany odzwierciedlają znaczenie terminowego dokonywania płatności dla przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw:

- Władze publiczne powinny z reguły dokonywać płatności w okresie 30 dni, w innym przypadku będą musiały uiszczyć odsetki, rekompensatę kosztów odzyskiwania należności lub zryczałtowaną rekompensatę wynoszącą 5 % należnej kwoty, co będzie obowiązywać od pierwszego dnia zwłoki. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach terminy płatności mogą być dłuższe.
- W stosunkach pomiędzy przedsiębiorstwami będzie przestrzegana zasada swobody zawierania umów, jednak w razie zwłoki przedsiębiorstwa będą miały prawo do roszczenia odsetek za opóźnienie w płatności oraz rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.
- Zaostrza się zasady dotyczące rażąco nieuczciwych umów.

Niniejszy wniosek ma na celu poprawę przepływów pieniężnych w europejskich przedsiębiorstwach, co ma szczególne znaczenie w sytuacji spowolnienia gospodarczego. Wniosek ten ma również przyczynić się do usprawnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zniesienie barier dla transgranicznych transakcji handlowych.

W tym celu wprowadzone zostaną mechanizmy umożliwiające wierzycielom pełne i skuteczne egzekwowanie ich praw w przypadku opóźnień w płatnościach oraz środki skutecznie zniechęcające administracje publiczne do przekraczania terminów płatności.

Dalsze informacje: http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/late_payments/index.htm

20. Komisja przyjmuje bardziej ambitne cele aby przyspieszyć płatności realizowane w ramach unijnych dotacji i umów

W dniu 8 kwietnia br. przyjęta została inicjatywa, wprowadzająca nowe, bardziej ambitne cele dotyczące wypłat środków bezpośrednio zarządzanych przez Komisję Europejską. Celem wniosków jest intensyfikacja prowadzonych działań i przyspieszenie przepływu środków do beneficjentów – którymi często są małe przedsiębiorstwa i władze lokalne. Dotyczyć będą

one 15 mld EUR funduszy o określonych terminach płatności w takich dziedzinach jak badania naukowe, edukacja i młodzież, energia i transport Jednym z najważniejszych celów jest zmniejszenie czasu wstępnego prefinansowania dotacji unijnych i umów, z 30 do 20 dni. Wnioski uzupełniają podjęte niedawno decyzje dotyczące przyśpieszenia płatności przy projektach w ramach funduszy strukturalnych, co ogłoszono w europejskim planie naprawy gospodarczej, jak również wnioski dotyczące zwalczania opóźnień w płatnościach przy transakcjach komercyjnych.

Dalia Grybauskaitė, komisarz UE ds. programowania finansowego i budżetu, powiedziała: „celem dzisiejszego wniosku jest jak najlepsze wykorzystanie obecnie obowiązujących zasad finansowych w celu przyśpieszenia około 415,000 płatności bezpośrednich dokonywanych przez Komisję każdego roku. Komisarz podkreśliła, że teraz jest właściwy moment na taki wniosek, dodając, że „obecna sytuacja gospodarcza wymaga natychmiastowych działań mających na celu poprawę sytuacji beneficjentów tych wypłat. Inicjatywa ta będzie stanowiła wstęp do dalszych zmian w zasadach finansowych UE planowanych na 2010 r.”

Głównym celem komunikatu jest skrócenie terminów prefinansowania lub wstępnych wypłat z 30 do 20 dni. Płatności te są najprostsze, ponieważ nie wymagają wypełniania skomplikowanych dokumentów ani spełniania innych wymogów biurowych i stanowią około 9,5 mld EUR. W przypadku innych centralnie zarządzanych płatności (mających w sumie wartość około 5,5 mld EUR) celem jest skrócenie czasu płatności z 45 do 30 dni, co sprawi, że płatności unijne będą zgodne z dyrektywą w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach przy transakcjach komercyjnych. Komisja zachęci także swoje służby do częstszego wykorzystywania stawek jednolitych i ryczałtowych w przypadku zarządzanych centralnie dotacji i umów.

Uproszczenie ogólnych procedur poprzedzających rozpoczęcie projektów może przyczynić się do przyśpieszenia płatności, więc wprowadzone zostaną środki, dające służbom Komisji możliwość publikowania wezwań do składania wniosków obejmujących dwa lata zamiast roku i wykorzystanie standardowych wezwań. Wymiana wiedzy i doświadczeń jest ważnym elementem przyśpieszenia płatności i Dyrekcja Generalna ds. Budżetu Komisji będzie odgrywać bardziej aktywną rolę, pomagając innym służbom w spełnianiu różnych warunków, dzięki czemu możliwe będzie szybkie zaangażowanie ich budżetów. Tam, gdzie to możliwe, zachęcać się będzie do wprowadzania przyśpieszonych procedur przetargowych i procedur dotyczących dotacji.

Od służb Komisji będzie się wymagać, aby w swoich dorocznych sprawozdaniach z działalności formalnie informowały o postępie w osiąganiu tych celów.

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska⁴

---

⁴ Na podstawie konferencji prasowych komisarzy oraz informacji prasowych KE.